

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2023. AUGUSZTUS-SZEPTEMBER

Semjén Zsolt: A nemzet megmaradásának alapja a család

A nemzet megmaradásának alapja a család, melynek védelme, támogatása végigvonul a Kereszténydemokrata Néppárt történelmén egészen az alapítása óta – hangsúlyozta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke augusztus utolsó vasárnapján a Nógrád vármegyei Héhalmon, a KDNP országos családi napján, ahová mintegy ezerötszázán látogattak el.

Semjén Zsolt kiemelte: a KDNP az egyetlen olyan párt a magyar politikai palettán, amelynek az 1944-es megalakítása óta napjainkig minden egyes programpontja vállalható, és ténylegesen és lényegében meg is valósult.

A kereszténydemokrata pártelnök hangsúlyozta: a KDNP azokat segíti, akik a gyerekekért élnek, nem pedig azokat, akik a gyerekekből akarnak megélni.

A kormányfő-helyettes emlékeztetett: a KDNP családpolitikája két pilléren épül. Egyrészt a családok anyagi támogatására

– például CSOK-kal, adókedvezményekkel –, másrészt a családok szellemi védelmére a napjainkban világszerte jelentkező támadásokkal szemben.

Semjén Zsolt leszögezte: a család érték, családban élni biztonság, s a kormány továbbra is védeni fogja az egy férfi és egy nő elkötelezett életszövetségén alapuló házasságot, a család intézményét.

Ahhoz pedig, hogy Magyarországnak továbbra is erős, kereszténydemokrata kormánya legyen, szükség van az erős KDNP-re – hangsúlyozta a miniszterelnök-helyettes.

Több mint másfél ezren vettek részt a KDNP országos családi napján Héhalmon

Több mint 1500-an vettek részt a Kereszténydemokrata Néppárt hagyományos országos családi napján, melyet ez alkalommal a Nógrád vármegyei Héhalmon tartottak a nyár zárásaként.

Augusztus 27. az év legforróbb napja volt – de ez sem rettentette el a KDNP tagjait és családtagjaikat a héhalmi plébánia mellett megrendezett országos családi naptól.

Az ünnepi katolikus szentmise és református istentisztelet után az esemény megnyitóján **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke

a család fontosságára hívta fel a figyelmet.

Bablona Ferenc, a párt Nógrád vármegyei szervezetének elnöke reményét fejezte ki, hogy tartalmas napot zárnak, és mindenki feltöltődve fog majd hazatérni.

A szervezők pörkölt- és egyéb ételkülönlegességekkel, hungarikumokkal és nógrádikumokkal is kedveskedtek a résztvevőknek. A legkisebbeket egy kreatív, hordókból épülő kisvasút várta egy-egy körre, de családi traktor, különböző vásári játékok, dodzsem, meshinta,

lovasprogramok, könnyű- és népzenei koncertek, táncprodukciók és arcfestés is szórakoztatta a megjelenteket.

A rendezvényről nem hiányozhattak az egészségügyi szűrővizsgálatok sem.

A kötetlen programok mellett a legnagyobb érdeklődés azonban a **Simicskó István** parlamenti frakcióvezető, **Latorcai Csaba** miniszterhelyettes, a KDNP ügyvezető főtájkára, **Rétvári Bence** miniszterhelyettes, a KDNP alelnöke, **Hölvényi György** európai parlamenti képviselő, KDNP-al-

elnök, valamint **Nacsa Lőrinc** frakciószóvivő részvételével megtartott pódiumbeszélgetést kísérte, ahol a vezető kereszténydemokrata politikusok készséggel válaszoltak a párt tagjai részéről felmerült kérdésekre is.

„Nagyon fontosak az ilyen programok, ahol a közösség tagjai kötetlenül jól érezhetik magukat, eszmét és ötleteket cserélhetnek, barátságok köttetnek és erősödnek meg” – fogalmazott tudósítónknak a esemény egyik Csongrád-Csanád vármegyei résztvevője.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem díszdoktorává avatták II. Tavadrosz kopt pápát

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem díszdoktorává avatták II. Tavadrosz kopt pápát. A díszoklevelet Kuminetz Géza, az egyetem rektora adta át a kopt ortodox egyház vezetőjének augusztus 21-én Budapesten.

Semjén Zsolt egyházi kapcsolatokért is felelős miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke az ünnepség után újságíróknak arról beszélt: a magyar-egyiptomi kapcsolatok kitűnőek, nemcsak gazdasági és politikai szempontból, hanem kulturális, szellemi és spirituális értelemben is. Ennek bizonyítéka II. Tavadrosz magyarországi látogatása.

A miniszterelnök-helyettes köszönetét és elismerését fejezte ki *Abdel-Fattáh esz-Szíszi* egyiptomi elnöknek a keresztények támogatásáért és azért a politikai stabilitásért, biztonságért és fejlődésért, amelyek tanúi lehetünk Egyiptomban.

II. Tavadrosz a díszdoktori oklevelet megköszönve azt mondta, azzal a kopt egyház Egyiptomban és az egész világon folytatott szeretettel teli tevékenységét is elismeri az egyetem.

Az ünnepségen tartott előadásában a kopt egyházfő kiemelte: a kopt ortodox egyház elkötelezett a tudomány, az oktatás és a társadalmi fej-

lődés mellett. Ezt szolgálják a kopt egyház iskolái, kórházai, diákonthonai, menekülteket és hajléktalanokat ellátó intézményei.

II. Tavadrosz elismeréssel szólt arról, hogy Magyarország is nagy hangsúlyt fektet az oktatásra és a tudományra, és megköszönte az egyiptomi diákoknak nyújtott ösztöndíj-lehetőségeket. Kitért arra is, a keresztény társadalmi fejlődés ötféle szereteten alapszik: Isten mint teremtő szeretetén, az Isten által teremtett természet szeretetén, a felebarát szeretetén, a hazaszereteten és az örökkévalóság szeretetén.

A kopt egyházfő a keresztények feladatának nevezte, hogy a szeretetet válasszák akkor is, ha ezzel szembe mennek a „kapzsi és önző

világgal”. Hangsúlyozta a kiállítás fontosságát a család értékei mellett és közös, határozott fellépésre szólított az Isten által teremtett emberi természetet meggyalázókkal szemben.

Kuminetz Géza, az egyetem rektora köszöntőjében azt mondta, az egyetem életében kitüntetett pillanat a doktoravató, és ritka, minősítetten nagy esemény a díszdoktoravátás. A díszdoktorrá avatással nemcsak a szigorúan vett pozitív tudományok műveléséből fakadó érdemet, hanem a „nagyobb bölcsességet” is díjazza az egyetem.

II. Tavadrosz a pozitív tudományok művelőjének, gyógyszerésznek tanult, élete egy pontján mégis úgy döntött, szerzetes lesz, hogy a „nagyobb bölcsességet” is elsajátítsa, és művészi fokra fejlessze annak művelését – tette hozzá az egyetem rektora.

Az ünnepségen részt vett **Varga Zs. András**, a Kúria elnöke, **Azbej Tristan**, a Külgazdasági és Külügyminisztérium üldözött keresztényeket segítő programokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke, **Tóth Tamás**, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára, **Kocsis Fülöp** hajdúdorogi görögkatolikus érsekmetropolita és **Michael Wallace Banach** apostoli nuncius.

■ KDNP.HU – MTI

Soltész Miklós: A magyarországi zsidó közösségek mindig számíthatnak a kormányra

Újranyitották Erzsébetvárosban a Jósika utca 4. szám alatti, 40 éve bezárt ortodox zsidó imaházat. A Magyarországi Autonóm Ortodox Izraelita Hitközség (MAOIH) és az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség (EMIH) együttműködésével felújított lakászinagóga új tóratekercsét szeptember 5-én ünnepség keretében fejezték be és helyezték el az épületben.

Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke köszöntőjében kiemelte: a magyarországi zsidó közösségek mindig számíthatnak a kormányra. „Támogatni fogjuk őket”, mert a nemzet részei, és mert a nemzetet építik és erősítik vallásos hitükkel és közösségeikkel – mondta.

Soltész Miklós kitért arra: a Tóra utolsó soraiban szerepel a mondat, „Nem volt olyan ember, mint Mózes, szemtől szemben ismerete Istent”. Az államtitkár kiemelte: fontos, amit az elmúlt másfél évtizedben a Magyarországon élő zsidó közösségek – tartozzanak az ortodoxiához vagy a neológiához – megépítettek, megújítottak azért, hogy szemtől szemben ismerjék meg Istent.

Köves Slomó, az EMIH – Magyar Zsidó Szövetség vezető rabbija kitért arra: a Jósika utcai imaházzal együtt az elmúlt tíz évben 7 zsinagógát újított fel az EMIH másokkal összefogva, és a céljuk, hogy összesen 50-et nyissanak meg Budapesten.

Az Ohel Eszternek (Eszter Sátrának) nevezett imaházat a Jósika utcai épületben 1895-ben Kattler Bernát kalaposmester és felesége, Klein Josefa alapította elhunyt lányuk emlékére.

A tehetséges gyermekek taníttatása az egész nemzet érdeke

Akkor tud egy nemzet gazdagodni minden szempontból, ha a gyermekek tehetsége minél inkább ki tud bontakozni – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP) elnöke szeptember első napján Budapesten.

A Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési frakciója idén is csatlakozott az Ökumenikus Segélyszervezet „Iskolakezdés együtt!” elnevezésű adománygyűjtéshez, és ünnepélyes keretek között adták át a képviselőcsoport ajándékait.

Semjén Zsolt rámutatott: számos olyan segélyforma van, amely egy

zetből való kitörés is a tanuláson keresztül lehetséges. A tanulás, az, hogy mit tud elérni az iskolában, a későbbiekben meghatározza, hogy milyen munkát tud végezni és végső soron majd az egész életét – mondta.

A KDNP elnöke szerint abban, hogy a gyermekek kedvet kapjanak a tanuláshoz és előre tudjanak ha-

adott időszakban vagy pillanatban segítség jelent. Egy gyermek esetében a tanulás lehetősége az egész későbbi életét meghatározza – hangsúlyozta a miniszterelnök-helyettes.

Aláhúzza: a szegénységből, a hátrányos hely-

ladni, a tanszerek alapvető jelentőséget játszanak.

„Ha egy gyermek tehetsége, amit a Jóistentől kapott, nem tud kibontakozni, mert esetleg árva, a szülei nem törődnek vele, hátrányos helyzetű, akkor nem tudja gazdagítani a közösséget sem” – mutatott rá.

A tehetséges gyermekek taníttatása az egész nemzet érdeke, akkor tud egy nemzet gazdagodni minden szempontból, ha gyermekek tehetsége minél inkább ki tud bontakozni. Ezért nemcsak az egyes gyermeknek jó a tanszertámogatás, hanem az egész nemzetnek – fűzte hozzá.

Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője kiemelte: régi hagyomány, hogy együttműködnek az Ökumenikus Segélyszervezettel iskolakezdési akcióban. Felidézte, hogy a Covid idején is több alkalommal igyekeztek támogatást adni a segélyszervezet munkájához.

„Az Ökumenikus Segélyszervezetnek nagyon fontos társadalmi

küldetése van, évtizedek óta olyan munkát végeznek, ami példaértékű és nélkülözhetetlen” – mondta a KDNP frakcióvezetője.

„Jó segíteni, jó érzés adni” – fogalmazott. Hozzátette: igyekeznek a jövőben is mindent megtenni a magyar családok boldogulása érdekében.

Lehel László, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet elnökgazdája kiemelte: számukra az esélyteremtés olyan fogalom, amely a mindennapokat meghatározza. Ez az összefogás is ebbe az irányba mutat, emögött az a felismerés áll, ami a hitvallásuk – fogalmazott.

Rámutatott: az akciójuk első szakasza sikeresen zárult le, elérték a kétezer tanszercsomagot.

„Minden esetben célzott adományokról van szó, pontosan tudják, milyen tanszerekre van szükség és hány éves gyermeknek kell segítséget nyújtani” – jelezte.

Semjén Zsolt: Ahol templom és iskola épül, ott van jövő

Ahol templom és iskola épül, ott van jövő, és ahol gyerekek vannak, ott is van jövő, így a józsaiaknak is van jövőjük – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke a Debrecen–Józsa városrészen épülő Szent György Katolikus Általános Iskola alapkövetelési ünnepségén.

A kereszténydemokrata politikus azt mondta, az egész országban nagy az igény az egyházi iskolákra, mert azokban „az ember teljes természete, antropológiai valósága meg tud jelenni az ember test, szellem, lélek összetettségében és egységében”.

Hozzátette: a kereszténység mindig tudta, hogy „a test jó, Isten által teremtett érték”, az iskolának pedig lényege a szellem, a tudás művelése és átadása. „Ugyanakkor az egyházi iskolák különlegessége, ami semmilyen más iskolában nincs, az a kápolna, mert az ember nemcsak test és szellem, hanem test, szellem, lélek összetettsége és egysége” – fogalmazott Semjén Zsolt.

A miniszterelnök-helyettes kiemelte: az egyházi iskola az egész embert nem csak oktatja, de neve-

li is olyan erkölcsi rend alapján, aminek a végső garanciája maga az Isten.

„Ezért van, hogy az örök tízparancsoltnál „működőképebb” (...) erkölcsi tanítást soha senki, semmilyen ideológia nem tudott adni, mégpedig azért, mert Isten nélkül végső soron nem lehet erkölcsöt megalapozni” – hangoztatta a politikus. Az egyházi iskolák az egész társadalmat gazdagítják – mondta Semjén Zsolt.

Balázs Ákos (Fidesz–KDNP), Debrecen alpolgármestere, a térség önkormányzati képviselője felidézte, hogy az elmúlt években a józsai városrészen felépült a Szent György-templom, és átadták a Szent József Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kolégium 100 gyermeket befogadó

tagóvódáját. Jelezte, hogy a fejlődő városrészen, ahol a lakosságszám tíz év alatt kétezerrel bővült, és már több mint 13 ezren élnek ott, felújították az óvodákat, új bölcsőde épült, egy újabbnak pedig már a tervei készülnek.

Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök, mielőtt megáldotta az új iskola alapkövét, azt mondta: összefogással, szeretettel építik Isten országát. „Az élet teljessége maga a szeretet” – tette hozzá a püspök.

A négyszintes, 16 osztályos józsai római katolikus általános iskola nettó 2,5 milliárd forintos beruházását a kormány több mint 1,5 milliárd forinttal támogatja – hangzott el a megnyitón.

Rétvári Bence: Brüsszel 800 milliárd forinttal tartozik a pedagógusoknak

Ha végre nem tartják vissza tovább a Magyarországnak járó uniós forrásokat, akkor másnaptól 561 ezer forintra emelkedik az átlagos pedagógusbér – fogalmazott a Magyar Nemzetnek adott interjúban Rétvári Bence miniszterhelyettes. A Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke elmondta, hogy a béremeléssel együtt az új életpályamodell vonzóbbá teheti a pedagóguspályát.

– Mik az új pedagógus-életpályamodell legfontosabb elemei?

– Az új pedagógus-életpályát szabályozó törvény önálló életpályát biztosít a tanároknak, megteremti a rendszerváltás óta legnagyobb mértékű béremelés alapját, bevezeti a pedagógusoknak a heti fix 24 tanóraszámot, illetve 46 napról 50 napra emeli a szabadság mértékét. Magyarországon messze jobb a tanár-diák arány, mint az EU-ban, és a pedagógusképzés továbbra is népszerű. Az új pedagóguséletpályátörvény lépéseket tesz előre minden olyan területen, ahol általában minden európai ország, így Magyarország oktatási rendszere is problémákkal néz szembe: ilyen az oktatás minőségének javítása, a béremelés, a fiatalok pedagóguspályán tartása, a rugalmasabb rendszer, az óraszámcsökkentés, az adminisztratív terhek csökkentése, a társadalmi különbségek csökkentése az oktatás által. Az új életpályátörvény és a béremelés vonzóbbá teheti a pedagóguspályán maradáást és a pedagóguspályát választást.

– Miként változik az új törvény-nyel a pedagógusok bérezése?

– Minden szülő azt szeretné, hogy a gyereke a lehető legjobb minőségű oktatást kapja. Az ország versenyképessége szempontjából is elengedhetetlen, hogy az oktatás jól teljesítsen. Ezért fontos, hogy az új törvény megszünteti az eddigi 114 formális besorolási fokozatot, és ehelyett a teljesítményalapú bérezést vezeti be. Aki többet foglalkozik a gyerekekkel, aki jobban motiválja őket, aki több energiát tesz a tanításba, az jobban is fog keresni. Százegres mértékben kereshet majd többet az a pedagógus, aki az átlagon felüli figyelemmel neveli a rá bízott gyerekeket.

Mostantól kevésbé számít a papír, és többet számít a tanév során a

gyerekekre fordított figyelem. Bízunk benne, ez segít még inkább kihozni a legjobbat pedagógusokból és az iskolákból. Ez a gyerekek, a szülők és az ország érdeke is.

– Elegendő a pedagógusok száma Magyarországon?

– A tanár-diák arány mutatja meg talán a legjobban, hogy kevés vagy elegendő számú a tanár. Ez azt mutatja, hogy egy tanárra hány diák jut. Ha az Eurostat segítségével kitekintünk az EU tagállamaira, akkor azt látjuk, hogy Magyarországon a 8. legjobb a

van hazánkban?

– Az a baloldal beszél pedagógushíányról, amelyik az IMF javaslatára 15 ezer pedagógust tett az utcára egyetlen tanév alatt. Európa minden országában egyre központibb kérdés a tanárutánpótlás. Ezért fontos, hogy az új életpályátörvény kiiktatja azokat az elemeket, amelyek kötelezően büntették a fiatalokat a bérek meghatározásakor. Így most a legnagyobb béremelésre a pályakezdekők számíthatnak. Ez azért fontos, mert a friss diplomásokat így könnyebb lesz pályán tartani,

Minket a magyar emberek véleménye kötelez. Aki demokrata, nem engedi ki a migrációról való döntés lehetőségét Magyarország kezéből.

tanár-diák arány. Olaszországgal és Portugáliával vagyunk egy szinten. Míg nálunk egy tanárra átlagosan 10,6 diák jut, addig az EU-ban átlagosan 12,1 diák. A miénknél rosszabb a helyzet Lengyelországban, Litvániában, Szlovéniában, Bulgáriában, Spanyolországban, Lettországon, Dániában, Észtországban, Svédországban, Finnországban, Csehországban, Németországban, Írországon, Romániában, Szlovákiában, Franciaországban és Hollandiában. Ráadásul nálunk a tendencia is javuló, mert bő tíz év alatt 0,8-at javítottunk.

– Mi a véleménye a baloldali vádakról, miszerint tanárhány

kevesebben mennek el az első öt évben. Minden ellenkező híreszteléssel ellentétben a pedagóguspályátörvény továbbra is népszerű a pályaválasztók körében: huszonegy éve, 2002-ben 3872 hallgató vettek fel állami ösztöndíjas pedagógusképzésre, tizenegy éve, 2012-ben 5112-t, 2022-ben pedig 6734-et.

– Nem alakult ki felmondási hullám a tanárok között?

– A felmondások számában nem volt érzékelhető semmilyen változás a korábbi évekhez képest sem a tanév végén, sem a nyári szünetben. Természetes, hogy a pedagógusok javarészt nyáron váltanak munkahelyet, és nem

a tanév közben. Az előző nyári szünetek során mintegy kilencezren távoztak az iskolájukból, de a többség még a szünet alatt elhelyezkedett egy másik iskolában. Volt, aki az új tanév elején kezdett, így például az előző tanév első hónapjaiban mintegy négyezerrel nőtt az állami iskolákban az aktív pedagógus-besorolással rendelkezők száma. Emellett az évről évre csökkenő gyereklétszám mellett a fő munkaviszonyban foglalkoztatott pedagógusok száma 2010 óta 165 ezer és 170 ezer fő körül mozog.

A baloldal az egészségügyi szolgálati jogviszony bevezetésénél is azzal riogatott, hogy nem lesz egészségügyi dolgozó, mert tömegesen fel fognak mondani, akkor is hazudtak. Az egészségügyi dolgozók tovább dolgoznak egy jobb jogviszonyban, és emelkedik a bérük. Most a pedagógusok kapnak önálló hivatásrendi jogviszonyt, amellyel az ő megbecsülésük is nő.

– Változik az új életpályával a tanárok leterheltsége?

– A pedagógusok terhelése az új törvénnyel nem nő, hanem csökken. Egyrészt a maximális heti tanórák száma 26 órától 24 órára csökken. Eddig 22 és 26 óra között mozgott a tanárok heti tanóráinak száma, átlagosan 24,5 tanóra volt. Az érdekképviseltek a sávós helyett fix tanóraszámot követeltek, ezért lett fix 24 tanóra. Ez a mostani átlagnál kevesebb. Így az új törvény hatálybalépésével a heti 24 tanóra feletti munkavégzésért életbe lépnek a többletmunkára vonatkozó szabályok. Másrészt a szabadság 46 napról 50 napra nő. Harmadrészt a pedagógusok adminisztratív terhei is csökkennek, hiszen eltörlik a kötelező minősítést, az önértékelést, valamint az egyéni pedagógus-tanfelügyeletet is.

Az új törvény hatálybalépésével megszűnik tehát a pedagógus I. fokozatban levők portfóliókészítési kötelezettsége is. Kevesebb energia kell az adminisztrációra, és több marad a gyerekekre. Már az új NAT is növelte a pedagógusok tantárgyakon belüli szabad időkeretét tíz százalékról húsz százalékra. Most pedig az igazgatók kapnak a korábbiakban soha nem látott cselekvései szabadságot azzal, hogy a teljesítménybérezéssel jelentősen tudják jutalmazni a legkiválóbb kollégákat vagy a jobban keresett tárgyat oktatókat. Ezzel az iskolák szabadságfoka egyértelműen nőtt.

– **Mikor teljesülhet az ígért béremelés?**

– Ha végre nem tartják vissza tovább a Magyarországnak járó EU-s forrásokat, akkor első ütemben 561 ezer forintra emelkedik az átlagos pedagógusbér, 2025-re pedig 800 ezer forint körül lesz. A magyar baloldal és Brüsszel mondva csinált okokkal akadályozta meg, hogy a most lezárult tanévben már pénzüknel legyenek a magyar pedagógusok. Az igazságügyi reform kapcsán minden kért jogszabály hatályba lépett, ez egy szupermérföldkő, semmi érdemi akadálya nem lenne a nagyobb emelés folyósításának.

Költségvetési forrásból 10-10 százalékos emelést megvalósítunk, de több mint a dupláját szeretnénk az uniós források felhasználásával. Brüsszel nyolcszázszemtől

szemben forinttal tartozik a magyar pedagógusoknak.

– **Megjegyzendő, hogy a baloldal bevallotta azért dolgozik Brüsszelben, hogy ne kapja meg hazánk a neki járó EU-s forrásokat.**

– Aljas, amit művelnek. Havi öthat millióért ők azért verik az asztalt Brüsszelben, hogy egy magyar pedagógus ne kaphasson 800 ezer forintot. A baloldal a pedagógusbér-emelés kapcsán már rég elvesztette a hitelét. Egyrészt, amikor kormányoztak, akkor válságkezelésre hivatkozással elvettek egyhavi bért minden pedagógustól 2008–2009-ben. Másrészt most pont ők akadályozzák a béremelés forrásához való hozzáférést.

Ilyen csúfságot még a világ nem látott, hogy egy politikus – kisztílu politikai érdekből – a pedagógusok nagyobb arányú béremelése ellen dolgozzon.

– **Gyakran elhangzott a baloldal részéről, hogy nem voltak egyeztetések a pedagógus-szervezetek és a kormány között. Mi igaz ebből?**

– Soha annyi egyeztetés nem volt egyetlen oktatási törvénymódosítás kapcsán, mint most. Több tízezer pedagógus digitálisan válaszolt a Belügyminisztériumnak, és átfogó szakmai egyeztetés is volt az összes érdemi szervezettel. Ezek alapján nyújtottuk be például úgy a törvényjavaslatot, hogy a pedagógusok munkájának minősítését nem külső szakértők értékelése, nem a szülők vélemé-

nye vagy a diákok eredményeinek javulása alapján, hanem az iskolaigazgató és a munkaközösség-vezető megítélése alapján kell meghatározni. Több tucat helyen módosult a törvény a Nemzeti Pedagógus Kar és a szakszervezetek javaslatai alapján. Összesen húsznál is több egyeztetést tartottunk.

– **Milyen eredményeket hozott, hogy az iskolák állami fenntartásba kerültek?**

– Az iskolák állami fenntartásba vételének eredményességét a PISA-mérés is visszaigazolta. Egyrészt a legutóbbi mérésnél mind matematikából, mind szövegértésből, mind természettudományból javult a diákok eredménye. Másrészt a családi háttér teljesítményre gyakorolt negatív hatása 26 százalékról 19,1 százalékra csökkent az állami fenntartásba vétel óta. Azaz az iskola ma eredményesebben kompenzálja az otthonról hozott hátrányokat, mint egy évtizede. És ezt nemcsak mi mondjuk, hanem a PISA-eredmények is. A magyar oktatási rendszer megbecsülni kell és nem lebecsülni. A baloldal láthatóan lebecsüli és kicserélné valamelyik Brüsszelben divatos másik modellre. Mi viszont erősítjük az iskolákat, és az elfogadott költségvetés szerint jövőre 393 milliárd forinttal fogunk többet költeni az oktatásra az ideinél, a háborús és szankciós válság ellenére is.

– **Államtitkárként kiemelten foglalkozik a migráció és a határvédelem helyzetével is. Milyen következményekkel járna, ha Brüsszelnek sikerülne ráerőltetni a tagállamokra a migránsvóta tervét?**

– Láttuk az elmúlt hetekben Franciaországban, hogy mi lesz abból, ha a migrációt szabadjárá engedik. Magyarországon senki nem szeretne arra felkelni, mint Franciaországban az emberek, hogy egyik napról a másikra felgyújtották az autóját és több ezer boltot kifosztottak. Ha kontroll nélkül engednek bevándorló-társadalommá válni egyes országokat, akkor az ilyen állapotokat idézhet elő. A magyar határnál rendszeresen lövöldöznek a migránsok. Mi meg akarjuk őrizni azt a biztonságot, ami Magyarországon van. Éppen ezért elnezzük az illegális migrációt, és nem vagyunk hajlandók elfogadni, hogy kívülről mondják meg nekünk, hogy kikkel éljünk együtt. Hárommillió-háromszáz-

ezren azt mondták, hogy erről csak a magyar emberek dönthetnek. Ezt a jogkört nem adjuk át sem Brüsszelnek, sem másoknak. Minket a magyar emberek véleménye kötelez, és aki demokrata, az nem engedi ki a migrációról való döntés lehetőségét Magyarországra kezéből.

– **Milyen lehetőségei vannak Magyarországnak, hogy ne vegyék el a döntési lehetőségét és fellépjen a brüsszeli tervek ellen?**

– Egyrésztől továbbra is védeni fogjuk a külső határokat, és fenntartjuk azokat a jogszabályokat, amik védik Magyarországot az illegális migrációtól. Másrésztől ellenezni fogunk minden olyan javaslatot, ami megkönnyíti és támogatja az illegális migrációt. Elfogadhatatlan, hogy Brüsszel most a kötelező és felső korlát nélküli elosztás mellett még migránsgettókat is ránk akar erőltetni, olyan országon belüli, nyitott táborokat, ahol a migránsok ezrelével ki-bejárhatnak. Ez tönkretenné a magyar városokat.

– **Hazánk hogyan tudja a jövőben is sikeresen fenntartani a déli határ védelmét?**

– Magyarország eddig 650 milliárd forintot költött a déli határ védelmi rendszerének a kiépítésére és fenntartására. Ezzel az összeggel tartozik Brüsszel a magyar embereknek, ami évente legalább 30 milliárd forinttal emelkedik, hiszen minden évben ekkora a határvédelem költsége. A határvédelmet továbbra is fent fogjuk tartani, függetlenül attól, hogy Brüsszel ad hozzá forrást vagy sem. De minden alkalommal fontos felvetni, hogy a támogatás jár nekünk. Az idei évben már három közös nyilatkozat is volt, amikkel összesen tizenhat EU-tagállam felszólította Brüsszelt arra, hogy járuljon hozzá a határvédelem költségeihez.

Mindezidáig Brüsszel teljesen süket volt ezekre a felhívásokra, tehát a tagállamok többségének a kérését Brüsszel nem hajlandó megfogadni. Kizárólag a migrációt támogató szervezeteket támogatják és az illegális migráció megállításának a költségeit nem hajlandók fedezni.

Mindeközben most Brüsszel újabb befizetésekkel követel a tagállamoktól, hogy tovább tudják finanszírozni a migránsok betelepítését és a háborút.

Fenyegető pénzbehajtás és megszorítások Karácsony Budapestjén

Bagdy Gábor, a KDNP fővárosi elnöke

Fotó: MTI / Kovács Attila

Pénzbehajtás és megszorítások fenyegetik a fővárosiakat – írta a Magyar Nemzetnek küldött nyilatkozatában az Energiaügyi Minisztérium Karácsony Gergelyék vízdíjmelési tervei kapcsán. Úgy vélték, a főpolgármester a felelős a hatáskörébe tartozó vízművek üzemeltetéséért, és a megemelkedett adóbevételei ellenére is a csőd szélére sodorta Magyarország legtehetősebb önkormányzatát. **Bagdy Gábor**, a fővárosi Fidesz–KDNP képviselője úgy vélekedett: a főváros a végoráit éli pénzügyi értelemben, amiről csak maga tehet.

„A Fővárosi Vízművek működése a főpolgármester felelőssége. Karácsony Gergely 214 milliárdos megtakarítással vette át a fővárost, és egyre növekvő iparüzési adóbevételel rendelkezik. Ennek ellenére a csőd szélére vitte az ország leggazdagabb önkormányzatát, és most, hogy elfogyott a pénz, Gyurcsány parancsára támadja a kormányt, mindenhol pénzt akar behajtani, és megszorításokkal fenyegeti a budapestieket” – írta a Magyar Nemzet kérdéseire küldött válaszában az Energiaügyi Minisztérium arra reagálva, hogy a BKK-jegyek árának drasztikus megemelése után vízdíjmelés is várható Budapesten.

– A főváros pénzügyi értelemben a végoráit éli, nem hivatkozhatnak külső okokra – emelte ki ezzel kapcsolatban Bagdy Gábor, a fővárosi Fidesz–KDNP képviselője. A kereszténydemokrata politikus emlékeztetett: a főváros

pénzügyi helyzete napról napra rosszabb, annak ellenére, hogy több mint kétszázmilliárdot örökölt az előző, Tarlós István vezette fővárostól. Arra reagálva, hogy a Karácsony Gergely-féle városvezetés pert fog indítani a Magyar Energia- és Közműszabályozási Hivatal (MEKH) ellen azért, hogy megtudja, mennyibe kerül egy köbméter víz kitermelése és csővezetékes szállítása, a képviselő kijelentette: a főváros vezetése kommunikációs játszmába kezd, amikor elkezd pereskedni, ez látható volt a szolidaritási adónál is.

A Magyar Nemzet megkereste Tüttö Kata főpolgármester-helyettest is, aki elmondta: a fővárosi költségvetésből és a közvilágításból kell pénzt elvenniük, hogy a vízdíjakat tudják fizetni, ami óriási veszteséget jelent a fővárosnak. Bagdy Gábor szerint ez demagógia, ugyanis lett volna más lehetősége a fővárosnak, például nem kellett volna olyan sok osztalékot kifizetnie a Fővárosi Csatornázási Műveknek.

A BKK-jegyek árának huszonyszázalékos megemelését követően tehát a fővárosi vízdíjak növelését is kilátásba helyezte Tüttö Kata főpolgármester-helyettes. Karácsony Gergely főpolgármester jobbkeze arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Vízműveknél az előállítási költségek kétszer nagyobbak a bevételnél. Tüttö Kata főpolgármester-helyettes szerint tartóhatatlan, hogy a budapesti vállalkozások nem a piaci árat fizetik a szolgáltatásért.

Simicskó István: A fiatalok hazá iránti szeretetét erősítik a honvédelmi táborok

A fiatalok hazá iránti szeretetét, kötődését erősítik a honvédelmi táborok – hangsúlyozta a Honvédelmi Sportszövetség elnöke július végén a szolnok-szandaszőlősi sportrepülőtéren, a szervezet által rendezett ejtőernyős táborban.

Simicskó István, aki a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakcióvezetője is, azt mondta: „szülőföldünk csak egy van, ezt megvédeni minden bajtól szép és nemes kötelesség”.

Hozzátette: az ejtőernyős táborban négy turnusban húsz-húsz, tehát összesen nyolcvan kadét vett részt idén nyáron. Szolnokot kiváló adottságú településnek nevezte, amely komoly katonai múlttal, jellel és jövővel rendelkezik. Azt mondta: a Tisza-parti vármegyeshelyen már harmadik alkalommal rendezik meg az ejtőernyős táborot.

Emellett a Honvédelmi Sportszövetség számos tábort szervezett, például repülő, túlélési vagy idén először búvártábor, Szentesen – sorolta.

A táborok harmincéves hiányt pótolnak, hiszen egykor az azóta megszűnt Magyar Honvédelmi Szövetség (MHSZ) szervezett ilyen típusú táborokat, még a rendszerváltás előtt – mondta, hozzátéve, hogy a fiatalok számára ezek a táborok „bátorságpróbák” is, ezért gratulált a résztvevőknek.

Simicskó István kiemelte: a Honvédelmi Sportszövetséget az a küldetéssel hozták létre 2017-ben, hogy a magyar fiatalok felé nyisson. Az általános hadkötelezettség, ezzel együtt a sorkatonai szolgálat Magyarországon történő

megszűntetésével egy új keletkezett. Egyrészt nem volt tartalékos rendszer, ezt is 2010-től kezdték felépíteni – idézte fel, megjegyezve: 2010-ben 17 tartalékos katonája volt a Magyar Honvédségnek, most csaknem 12 ezer van, és ebben nagyon sok a munka. Kitért arra is, hogy 2015 és 2018 között volt honvédelmi miniszter, amikor a migrációs válság miatt megépült a határon a kerítés, és összeállítottak egy tízéves haderő-fejlesztési programot, amelynek része volt a Honvéd Kadét Program is. Ezzel a 14-18 éveseket, a középiskolásokat célozták meg. Míg 2017-ben hárommal volt, most már 135 középiskolával van szerződése a Magyar Honvédségnek, 7200 kadét van ma Magyarországon – ismertette.

Simicskó István közölte: a Honvédelmi Sportszövetség törekvése az is, hogy honvédelmi sportközpontokat építsen. Jelenleg öt településen – Baján, Balassagyarmaton, Újfehértón, Szigetváron és Szarvason – található ilyen létesítmény, mindegyik százszázalékos kihasználtságú, rengeteg a fiatal. A cél, hogy minisztériumi segítséggel minden vármegyében építsenek honvédelmi sportközpontokat – hangsúlyozta.

Szalay Ferenc (Fidesz–KDNP), Szolnok polgármestere méltatta a Honvéd Kadét Programot és a Honvéd Sportszövetség munkáját.

„A magyar fiatalok igenis szeretik a hazájukat” – hangoztatta. Szolnokot katonavárosnak nevezte, ahol komoly helyőrség működik, és rámutatott arra: a városban zajlik a jelenkor honvédelmi fejlesztéseinek egyik leg-

komolyabb része. Mindez azért történik, hogy az ország honvédelmi, védelmi képessége a lehető legmagasabb szintre emelkedjen – közölte.

Réz Levente ezredes az eseményen elmondta: öt éve kezdtek rendbe tenni a sportrepülőteret, megteremteni a feltételeket a táborok megrendezéséhez.

Tájékoztatása szerint idén már nyolcvan kadét vesz részt az ejtőernyős táborban. Már levizsgáztak az ejtőernyős alapismertekből, és ha az időjárás is engedi, 1000-1200 méter magasból hajtanak végre ejtőernyős ugrást. A tábor végére elérhetik a kilenc-tíz ugrást is a fiatalok, ami nagy eredmény – mondta.

Hozzátette: egy követési rendszert dolgoztak ki a legjobbak kiválasztására, hogy továbbfejlesszék évről évre a tudásukat; már vannak visszatérő fiatalok. A Honvédelmi Sportszövetség támogatásának köszönhetően egyre több felszerelést, ejtőernyőt tudnak venni, ezáltal könnyebb a kadétek képzése – jelezte.

A beszédek után átadták a Honvédelmi Sportszövetség által biztosított hat új, a legmodernebbnek számító ejtőernyős felszerelést a kadétek, a szolnoki bázis számára. Az eseményen jelen volt Bali Tamás, az MH Kiss József 86. Helikopterandár parancsnoka is.

■ MTI

Kadét tábor a Balatonnál

Fotó: VAOL / Cseh Gábor

Egy széleskörű összefogás eredményeként jött létre a Balaton melletti Reziben az idei Kadét tábor, ahol a résztvevő kadétek háromhetes harcászati kiképzése és elméleti oktatása zajlott.

Bárdi-Farkas János, a balatonfüzfői Báró Wesselényi Miklós Alapítványi Iskola alapító társelnöke köszöntő beszédében elmondta, hogy a tábor létrehozásában kiemelt segítséget nyújtott a Honvédelmi Sportszövetség, valamint Sáringer-Kenyeres Tamás, a KDNP keszthelyi alapszervezetének elnöke, illetve Pintér Attila ny. ezredes, a Keresztény Gondolkodású Polgárok Honvédelmi Egyesületének elnöke is.

A bázis területének kialakításában a rezi önkormányzat nyújtott

folyamatos támogatást. Bárdi-Farkas János beszédében hangsúlyozta, hogy a hasonló kezdeményezések jó példát mutatnak a fiataloknak. Beszélt a közeljövő terveiről és az eddig elért eredményekről is. Mindenki egyetértett abban, hogy az ilyen jellegű táborokra és képzésekre szükség van, mind a haza, mind pedig a polgári értékek védelme érdekében. A beszámoló egy katonaszakmai bemutató követte, majd pedig a kadétek által elkészített vascorát fogyasztották el a jelenlévők.

■ Bognár Károly

Fülöp Attila: A kormányzat kész támogatni a családokat tanévkezdéskor is

A kormányzat kész anyagi hozzájárulást, segítséget adni a családoknak tanévkezdéskor is – hangsúlyozta a gondoskodáspolitikáért felelős államtitkár, a KDNP politikusa szeptember 4-én Jászkiséren, a Csete Balázs Általános Iskolában, ahol a Rászoruló Személyeket Támogató Operatív Program keretében tanszercsomagokat osztottak ki.

Fülöp Attila elmondta: ez már az ötödik év, hogy működik a köznevelési és a szociális terület összefogásával az a program, amelynek célja, hogy az iskolakezdést már ne csak a tankönyvek és az étkeztetés, hanem a tanszercsomagok támogatásával is könnyebbé tegyék az erre valamilyen szempontból rászoruló családoknak.

Az elmúlt négy évben 348 ezer ingyenes tanszercsomagot osztottak ki; csaknem 3 milliárd forintot fordított erre a magyar kormány a Széchenyi 2020 programban – közölte az államtitkár.

Az idén 2600 intézményben – amelyből 2100 állami – mintegy 90 ezer tanulónak adtak át ingyenes tanszercsomagot, így segítettek a családoknak. A tanszercsomagot az 1-8. osztályos, rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő, hátrányos helyzetű tanulók kapták – mondta el Fülöp Attila.

Hangsúlyozta: ma már három fontos támpont van, ami segíti a tanévkezdést. Kifejtette: a tankönyvek ingyenessé váltak az elmúlt időszakban, az idei költségvetésben 13,5 milliárd forint áll rendelkezésre ahhoz, hogy mindenki ingyen megkapja a tankönyvét; ha nem így döntött volna a polgári kormányzat, hanem 2010 után hagyta volna az akkori „játékszabályokat”, akkor ma 30-40 ezer forintba kerülne a család-

doknak a tankönyvek beszerzése; a másik fontos terület a gyermekétkeztetés támogatása, amely különböző kritériumok szerint érhető el, erre idén 101,5 milliárd forintot különítettek el a költségvetésben; a harmadik támogatás az ingyenes tanszercsomag, amit idén 90 ezer gyermek kap meg.

Pócs János, a térség fideszes országgyűlési képviselője elmondta: a kormányznak köszönhetően, a tankerület támogatásával mintegy 1500 tanszercsomag érkezett a Jászságba. A támogatásból olyan településeken is részesülnek a tanulók, ahol az önkormányzat önerőből nem tudta volna ezt az iskoláknak és a tanulóknak megadni – közölte.

Hajnal Gabriella, a Klebelsberg Központ elnöke arról beszélt, hogy a különböző korú gyerekeknek eltérő összetételű csomagokat állítottak össze. Az első osztályosoké a legbővebb csomag, hiszen ők tisztasági csomagot, tolltartót a teljes felszerelésével, valamint a matematikaoktatás segítésére logikai játékokat is kaptak. Kiemelte a hetedik osztályos csomagot, amelybe tavaly óta bekerül egy tudományos számológép is.

A jászkiséri Csete Balázs Általános Iskolában 189 ingyenes tanszercsomagot adtak át a gyerekeknek és szüleiknek, az iskolában 417 gyermek tanul.

Új KDNP-alapszervezetek alakultak Békés vármegyében

Június 1-én kilenc fővel megalakult a Kereszténydemokrata Néppárt Kunágota Községi Szervezete, 21-én nyolc fővel pedig a Kevermes Nagyközségi Szervezete. A KDNP vármegyei szervezete nevében Szebellédi Zoltán elnök vezette le az alakuló üléseket.

Kunágotán az alakuló ülésen jelen volt **Szobellédi Zoltán** vármegyei elnök, valamint a szövetséges partnert képviselve **Erdős Norbert** országgyűlési képviselő és **Páli Józsefné**, a Fidesz kunágotai csoportjának elnöke.

Elnöknek választották **Süli Ernőt**, titkár lett **Fülöp István**, gazdasági vezető **Balla Tímea**, a vármegyei választmányban **Mezei Attila** fogja képviselni a szervezetet.

Az alakuló ülés után lélekemelő előadást tartott **Azbej Tristan**, az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkár, a KDNP alelnöke.

Kevermesen vendégünk volt Erdős Norbert országgyűlési képviselő, **Lantos Zoltán** polgármester és **Lévai Lajos**, a Fidesz kevermesi csoportjának elnöke. A Fidesz–KDNP Kevermesen is együtt dolgozik a település érdekében.

A szervezet tagjai elnöknek választották **Bauer Károlyt**, titkár lett **Lippai Ferenc**, gazdasági vezető **Petró Anna**, a vármegyei választmányban **Bauer Károly** elnök úr fogja képviselni a szervezetet.

■ HAZÁNK

Keresztény civilizációra, a nemzetek sokszínűségére és szuverenitására épülő Európai Uniót szeretnénk

Semjén Zsolt volt a szombathelyi kereszténydemokraták vendége

2023. június 22-én – Simicskó István és Navracsics Tibor után harmadik vendégként – Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettest, a KDNP elnökét köszöntötték a párt Vas vármegyei szervezete és a Pro Civitate Dei Egyesület által szervezett Kereszténydemokrata esten a szombathelyi Martineum Felnőttképző Akadémián. A mintegy kétórás fórumon számos közéleti és aktuálpolitikai eseményt, döntést járt körbe Semjén Zsolt.

A megjelenteket előbb Harangozó Bertalan, a KDNP Vas vármegyei elnöke, majd Hende Csaba (Fidesz), Szombathely országgyűlési képviselője, végül pedig Császár Zoltán, a Pro Civitate Dei Egyesület elnöke köszöntötte.

Lovass Tibor, a Helyi Televíziók Országos Egyesületének elnöke kérdezte a miniszterelnök-helyettest: elsőként a Budapesten megrendezett Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról és az ideai pápalátogatásról.

– Amikor nagyon sokan a háború eszkalációját akarják, a pápa békeüzenete, és hogy tárgyalásokkal lehet a békét elérni, olyan fontos üzenet volt, amely valóban a világ lelkiismeretét és figyelmét is ideirányította – hallhattuk **Semjén Zsolt**tól. – Nemcsak nekünk volt ez megerősítés, hanem a béke ügyének is. Ferenc pápa magyarországi látogatásával kiállt a béke, a házasság és a keresztény civilizáció mellett – mutatott rá a KDNP elnöke. – Minden nemzet Istennek egy gondolata, így a magyar nemzet is Istennek egy gondolata. Ebből kifolyólag minden nemzetnek az a küldetése, hogy a saját értékeit megőrizze, kimunkálja és felmutassa, mert ez az az érték, amelyet csak és kizárólag az adott nemzet adhat az egyetemes emberiségnek – fejtette ki Semjén Zsolt.

– Senki nem adhatta a világirodalomnak Dosztojevszkijt, csak az oroszok, senki nem adhatta a világ zeneirodalmának Wagnert, csak a németek, és senki nem adhatta és senki nem adhatja az egyetemes emberiségnek Arany Jánost, Ady Endrét és Bartók Bélát, csak a magyarok, A

csak mi – folytatta. – S ha mi eltűnünk a történelemből, akkor az egyetemes emberiség lesz örökre, pótolhatatlanul szegényebb. Ezért tehát a mi kötelességünk, hogy a magyarságunkat megőrizzük, kimunkáljuk és föl tudjuk mutatni, amivel az egész emberiség gazdagodik – hangsúlyozta a kormányfő helyettese.

– A magyar nemzet olyan különleges nemzet, mely egy háromlábú székhez hasonlít: az egyik lába az anyaországi magyarság, a másik a Kárpát-medencei magyarság és a harmadik a diaszpóra magyarsága. S ha bármelyik láb eltörik vagy kiesik, a szék fölborul – fogalmazott Semjén Zsolt, aki példaként említette: ha eltűnne az erdélyi, a felvidéki magyarság, akkor az egyetemes magyarság lenne csonkább. A

miniszterelnök-helyettes hosszan beszélt azokról a kormányzati programokról, amelyekkel a határon túli magyar óvodák, iskolák fenntartásához, templomok felújításához, egyetemek és más felsőfokú képzési helyek finanszírozásához az elmúlt több mint tíz esztendőben hozzájárultak.

Hangsúlyozta annak jelentőségét is, hogy minden külföldi magyar teljes jogú magyar állampolgár lehessen. Megtudtuk: életcéljának tekinti a magyar nemzet közjogi egyesítését. – Már több mint 1 millió 150 ezer nemzetársunk vált honfitársunkká és polgártársunkká a honosítás biztosításával – emelte ki a politikus. – Az Európai Unió bűnben él, de nem bűnben fogant. Mi arra teszünk kísérletet, hogy az Európai Unió visszataláljon az alapító

atyák örökségéhez, akik keresztény civilizációra épülő Európát, illetve a nemzetek sokszínűségére és szuverenitására épülő Európai Uniót álmodtak meg: ahol evidencia, hogy a családra épül a nemzet – erről is beszélt, majd kitért arra, hogy elutasítjuk az LMBTQ-propagandát és a migránsok betelepítését: ezekben a kérdésekben a kormány nem enged – szögezte le, mint ahogy azt is aláhúzta: Magyarország érdeke, hogy az Európai Unió tagja maradjon.

A rendezvényt vendégasztal zárta, amely alkalmat adott a résztvevőknek közvetlen találkozásra, baráti beszélgetésre. A Vas vármegyei KDNP célja, hogy minél több ilyen rendezvény keretében erősítse a vármegyei kereszténydemokraták közösségét.

■ HAZÁNK – VAOL.HU

Amíg a magyar kisebbség jogait garanciálisan nem biztosítják, szó sem lehet Ukrajna semmilyen EU- vagy NATO-csatlakozásáról

A Hír TV Napi aktuális című műsorának vendége volt szeptember 14-én Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke, akivel M. Dobos Marianne készített interjút.

– Az ukránok mindenképpen megállapodásra kívánnak jutni a sokat kritizált nyelvtörvény kérdésében az Európai Unióval a tagsági tárgyalások megkezdése előtt. Kijev szavakban kiáll a kisebbségi jogok mellett, az intézkedések azonban eddig elmaradtak.

– Először is az egy derék dolog, hogyha Kijev megállapodik az Európai Unióval, de Kijevnek velünk kell megállapodnia, és amíg a kisebbség sorsa nincs garanciálisan rendezve, addig szó se lehet semmifajta európai uniós vagy NATO-csatlakozásról. Na, most a helyzet az, hogy mi ajánlottunk megoldást. Ott voltam annak idején Máltán az Európai Néppártnak a kongresszusán, amikor Orbán Viktor azt ajánlotta Porosenko elnöknek, hogy ha Ukrajna az Európai Unió felé törekszik, akkor mind a nyelv, mind az oktatás kérdésében mondjuk azt, hogy az Európai Unió tagállamainak a nyelve legyen elfogadott Ukrajnában is. Mi megértjük azt, hogy ők félnek az oroszoktól. De mi közünk nekünk ehhez? Tehát mi azt ajánljuk, hogy a nyelv tekintetében az Európai Unió nyelveit ismerje el Ukrajna, ugyanígy az anyanyelvi oktatáshoz való jogot is. A kettős állampolgárság tekintetében pedig az Európai Unió és a NATO-tagországok állampolgárságát ismerje el, és akkor ez a kérdés is megoldódik. De a leg egyszerűbb dolog, amit ajánlunk, hogy ismerje el Ukrajna a magyarságot őshonos nemzetiségnek. Megjegyzem, a magyarság Kárpátalján őshonosabb, mint az ukránok, tekintve, hogy a magyar államiság cirka ezer évvel korábbi, mint az ukrán államiság... És vannak szerzett jogaink! A szerzett jogainkat az ukrán-magyar alapszerződés garantálja. Tehát oda kell visszamenni, ami volt. Az egy nagyon ingoványos pálya, hogy elkezdünk tárgyalgatni, akkor ők

részletkérdésben demonstrálják az EU felé meg a Velencei Bizottság felé, hogy lám-lám ők tárgyalnak, és ismerjük azt a játékot, amikor valamilyen jogszabály-módosítást csinálnak, majd visszacsinálják, illetve, ha nem csinálják vissza, akkor is elszabotálják miniszteriális szinten vagy helyi szinten. Ha most Munkács polgármesterét, a Baloga-klánt, ezt a magyargyűlölő maffiózót nem tudja megfékezni az ukrán hatalom, és ezt művelheti a magyar iskolákkal, akkor hogy várhatjuk, hogy egy megállapodást végre fognak hajtani?

– Sándor Fegyir, Ukrajna leendő budapesti nagykövete egy interjúban azt mondta, hogy az ukrán oktatási rendszer képtelen megteremteni a színvonalas ukrán nyelvoktatás feltételeit a nemzeti kisebbségek számára, de innentől kezdve a magyar nyelvű oktatás sem megoldott. Lát arra esélyt, vagy egyáltalán lehet-e megoldás abban, hogy a magyar nyelvű oktatás valamilyen módon, de a gyakorlatban is megvalósuljon?

– Mi megvalósítottuk tökéletesen! Amíg a maidani események után nem verték szét azt az oktatási rendszert, amit fölépítettünk, és ami tökéletesen működött, addig nem volt semmilyen probléma. Vissza kell menni oda, ahol voltunk. (Semjén Zsolt számos alkalommal elmondta, hogy a magyar anyanyelvűek akkor tudnak megtanulni ukránul, ha azt idegen nyelvként tanítják. Azt is nyilvánvalóvá tette, hogy minden megállapodás csak Kárpátalja magyar legitim képviselőinek – a KMKSZ-nek – a jóváhagyásával

történhet – a Szerk.)

Megjegyzem, a kárpátaljai magyarok nem azért vannak Ukrajnában, mert oda akartak kerülni, hanem először a trianoni diktátummal szakították el, utána a második világháború végén Sztálin döntése folytán került Kárpátalja a Szovjetunióhoz és így maradt Ukrajnánál.

– Novák Katalin köztársasági elnök találkozott Zelenszkij elnökkel, és ott az ukrán elnök arról beszélt, hogy szeretnének javítani a kapcsolaton. Ezt mennyire látja látszatpolitizálásnak?

– Teljesen. Ezek szavak. Korlátlan lehetőségük lett volna a minimális jogainkat biztosítani, és őszintén szólva nem is értem, hogy miért csinálják, amit csinálnak velünk. Nem árt emlékeztetni arra, hogy Antall József idején Magyarország volt az első ország a világon, amelyik elismerte Ukrajna létét és szuverenitását. Tehát magyarul azt, hogy a Szovjetunió belüli SZSZK, Ukrajn Szovjet Szocialista Köztársaság az legyen egy szuverén állam(!). Megjegyzem, az nemzeti érdekünk, hogy az Orosz Birodalom – bárhogy hívják –, és a Nyugat – amit most éppen Európai Uniónak hívnak –, között legyen egy ütközőállam. Ezért

magyar nemzeti érdek, hogy létezzon Ukrajna. Orbán Viktor préselte ki az Európai Unióból a vízummentességet az ukránok számára. Én személyesen Hartyányi Jaroszlavával jártam ki a magyar Országgyűlésben, ketten vittük keresztül, hogy a nagy éhínséget (holodomor) az Országgyűlés ismerje el. Annyi segítyt, annyi támogatást, annyi oltóanyagot senki nem kapott, mint tőlünk Kárpátalja és Ukrajna. Tehát nem rajtunk múlik a jó viszony. Mi boldogan támogatjuk Ukrajnának az EU-s, NATO-s elképzeléseit, ha ez a magyar nemzeti érdekeknek megfelel. És a magyar nemzeti érdekek egyik legfontosabb pillére az, hogy a kárpátaljai magyarság jogait minden tekintetben is csorbítatlanul biztosítani kell, mégpedig garanciális jelleggel, hogy ne történhessen meg még egyszer az, hogy egyszer van, és utána elveszik.

– Pont ezt akartam kérdezni. Az ukrán fél úgy nyilatkozott a minap, hogy még a NATO-, illetve uniós csatlakozás előtt, már a tárgyalások megkezdésekor, szeretnék a kisebbségi jogokat rendezni.

– Hajrá!

– Az nagy kérdés, hogy ez mennyire lehet tartós? ►►

» – Mi csak akkor támogatunk bármit, hogyha ez garanciális. Ezért mondom, hogy az uniónak lehet szerepe ebben, például, ha az a megállapodás, hogy az Európai Unió nyelveit és állampolgárságait Ukrajna elismeri, ebben a pillanatban az orosz problémát elválasztotta a mienktől. Persze sajátos a hozzáállásunk, hogy mindenkit megillethetnek bizonyos kisebbségi, emberi jogok, kivéve – a legnagyobb számú – orosz kisebbséget, de ez nem az én dolgom. Oroszország nagy ország ahhoz, hogy a saját kisebbségei ügyeit kezelje, ahogy tudja, ez nem ránk tartozik, de a magyar kisebbség az ránk tartozik. És a magyar kisebbség, mint egy európai uniós ország kisebbsége, bizonyos értelemben az Európai Unióra is, ezért a megoldás az Európai Unió nyelveinek az elfogadása. Történelmi tény, hogy a magyarság alkotott először államot Kárpátalján, ezért evidencia, hogy őshonos történelmi kisebbség. Nevetséges, hogy a krími tatárok őshonos kisebbség lehet, mi, magyarok meg nem, noha Batu kán még a világon se volt, Dzsingisz kán sem, amikor a magyarság már államot alapított. Háromszáz évvel korábban alapítottunk államot Kárpátalján, mint egyáltalán a mongolok és a tatárok megjelentek Európában. Tehát, ha önekik lehet őshonos kisebbségi státuszuk, kérdezem, hogy nekünk, magyaroknak miért nem? Tehát, ha az ukránok meg akarják oldani, én nagyon szívesen segítek nekik. Tíz perc alatt megírom azt a törvénymódosítást, ami teljesen összhangban van az Európai Unióval, a Velencei Bizottsággal, a józanésszel, az ukrán-magyar alapszerződéssel, az ukrán alkotmánnyal, és abban a pillanatban megoldódnak a problémák.

– **Akkor nonszokásra majd megkérdezem, hogy kérték-e ezt a segítséget?**

– Nagy hit kell hozzá, de nekünk nagy hitünk van.

– **Nézzünk egy másik témát. Ez is rendkívül fontos. Ugye Ausztria után Magyarország is azt mondja, hogy nem adja ki Ukrajnának a hadköteles menekülteket. Volt hivatalos megkeresés Magyarország irányába, hogy márpedig adják ki?**

– Kifejezetten Magyarország irányába való megkeresésről nem tudok, de általánosságban ukrán részről elhangzott. Lengyelországban pedig ezen az alapon ki is adtak Ukrajnának ukrán menekülteket. Ha ez igaz, akkor meg vagyok döbbenve lengyel testvéreinken. Na-

gyon derék, hogy osztrák barátaink azt mondták, hogy nem. Úgy hallottam, hogy a csehek is azt mondták, nem. Egy dolog biztos, Magyarország egyetlen menekültet sem fog kiadni senkinek, legalább három ok miatt: első az elemi humánus. Gondoljon bele mindenki abba, hogyha az ő gyerekét, a férjét vagy az apját ki kellene adni, hogy kihurcolják a frontra és ott meghaljon. Minket egyáltalán nem érdekel, hogy az ukrán törvények szerint katonaköteles-e vagy sem. Senkinél nem nézzük, nem vizsgáljuk. Mi senkit nem adunk ki az elemi humánus alapján. Másodszor, nemzeti okokból sem adjuk ki. Nyilván nem fogunk kiadni egy magyart, hogy kiküldjék a frontra meghalni egy olyan ügyben, amihez a magyarságnak semmi köze. Harmadszor, szerintem jogilag sem lehet kiadni, mert nem lehet kiadni valakit egy olyan országnak, ahol utána az élete veszélyben van. Mégpedig azért akarják, hogy adjuk ki őket, mert katonakötelesek és ki akarják küldeni a frontra. Márpedig a fronton az emberek meghalnak, tehát az ő élete veszélyben van, nagy valószínűséggel meg fog halni!

Minden Ukrajnából menekült, legyen magyar, ukrán, ruszin, akármilyen, akik Magyarországon vannak, teljes biztonságban vannak, szabad emberek. Azt csinálnak, amit akarnak. Ha itt maradnak Magyarországon, szeretettel látjuk őket, nem adjuk ki. Ha akarnak, továbbmennek Nyugatra, és ha úgy döntenek, vissza is mehetnek Ukrajnába, de aki itt akar maradni, az teljes biztonságban van, és nem adjuk ki őket!

– **A Bloomberg azt írja, hogy elengedhetetlen légkör fogadja az ukrán nagykövetet Budapesten. Ön hogy látja?**

– Ez szemszédett hazugság.

– **Mire alapozzák akkor ezt a kijelentést?**

– Semmire, ez szemszédett hazugság. Sajnos az előző két nagykövet kútmérgezője volt az ukrán-magyar kapcsolatoknak. Őszintén szólva nem tudom, hogy miért. Meg kell mondanom, hogy a most érkező nagykövet valóban egy nagyon szimpatikus interjú adott. Én úgy érzem, hogy ő egy tiszta ember, egy tanárember, aki valóban az ukrán-magyar jó kapcsolatokon munkálkodik. És bízom benne, hogy erre van is felhatalmazása Kijevből. Nagy szeretettel és nagy várakozással várjuk. Megjegyzem, mind a két elődjét nagy szeretettel és nagy várakozással vártuk. Milyen kár, hogy kútmérgezők voltak...

„Keresztes Sándor az egyház és a magyarság napszámosa volt”

Felavatták Keresztes Sándor emléktábláját. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke méltatta a párt újjáalapítóját, egykori országgyűlési képviselőt, vatikáni nagykövetet a megemlékezésen augusztus utolsó napján Budapesten.

Semjén Zsolt kiemelte: Keresztes Sándor hűséges volt egyházához és nemzetéhez, nála a katolikus hit és a kereszténydemokrácia egységbe forrt. Kereszténydemokrata meggyőződése a pápai szociális enciklikákon, végső soron az evangéliumon alapult.

Keresztes Sándort az egyház társadalmi tanítása vértette fel a neopogány, Isten- és emberellenes, nyilas, kommunista diktatúrákkal szemben, személyes egzisztenciájának kockáztatása árán is szembeszállt ezekkel – mondta a KDNP elnöke.

Semjén Zsolt kitért arra, hogy a mai egyház- és nemzetpolitika több elemében Keresztes Sándorhoz nyúlik vissza.

„Erős KDNP nélkül nem a

magyar volna Európa legkereszténydemokratább kormánya, és így nem tudná védeni a keresztény civilizációt Európában” – tette hozzá a miniszterelnök-helyettes.

Szólt arról is, hogy a magyar kereszténydemokrácia újjászervezése mellett Keresztes Sándor az Antall-kormány vatikáni nagyköveteként sokat tett Gyulafehérvár érseki rangra emeléséért.

A Budafokon, a Kölcsey utca 4. számú ház falán elhelyezett emléktáblán az áll: haláláig itt élt Keresztes Sándor (1919–2013), a Kereszténydemokrata Néppárt alapítója, országgyűlési képviselő, vatikáni nagykövet. Az emléktáblát a KDNP és a család állította.

Szent Benedek választóján

Fotó: MTI / Rosta Tibor

Július 11-én volt Nursiai Szent Benedek ünnepnapja. Visszaem-

lékezésünk címét Rod Dreher-től kölcsönöztük, aki többekkel együtt úgy gondolja, hogy az 1500 évvel ezelőtt élt rendalapítónak van üzenete a mai európaiak számára. Talán ma is járható a kontinens akkori válságából kivezető út.

A Római Birodalom 395-ben kettévált, és nyugati fele 476-ban végleg megbu-

kott. Ezt nem csupán a beáramló barbár törzsek okozták, hanem a birodalom belső válsága is. A polgárok hétköznapijai még őriztek valamit a nagy örökség külsőségeiből, de már nem érvényesült mindaz, ami Rómát naggyá tette, a római jog csodálatos rendszere, a közigazgatás rendje, a hadsereg ereje, és főleg nem azok a normák, amik a társadalom rendezettségét biztosították.

A dekadens életforma taszította az ott tanuló Benedeket, aki egy tisztább életre vágyva kivonult ebből a világból. Később megalapította a Monte Cassinó-i monostort és ennek mintájára több

másikat. Ezek a *Regulája* szerinti életet élő közösségek mentették át a klasszikus műveltség értékeit, amik a keresztény lelkeséggel együtt kisugározva a kolostorokból megalapozták Európa következő évszázadait.

Mi a hasonlóság Európa két korszaka között? Talán az, hogy a beáramló, más kultúrából jövő tömegeknek könnyű dolguk van a válsággal küzdő, eszméit veszített társadalommal szemben.

A benedeki út pedig nem más, mint a hiteles közösségek és az azokban átmentett és megerősített értékek kisugárzó és átalakító ereje.

■ **Harrach Péter**

A szerző a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnöke

A legfőbb korparancs

A változó világban a legfőbb korparancsunk megmaradni magyarként és keresztényként – mondta Kövér László a minap.

Ez volna a beszéde lényege, de ha kibontjuk a tézist, lehet és kell is még ragozni a dolgot. Ő is ezt tette. Beszélt a szuverén magyar állam megőrzésének szükségességéről, a keresztény kultúra megóvásáról és továbbadásáról, a folyamatos „karbantartásra” szoruló nemzeti összetartozásról, hazánk és szülőföldünk otthonosságának megóvásáról. Ennek a kívánalomnak kell, hogy folyamatos őrzői legyünk mindannyian Szent István óta.

Mindezek igen szép gondolatok és egyben grandiózus feladat is. Engem mindebből az otthonosság megóvása ragadott meg leginkább. Egyből a határon túlra kerültek jutottak eszembe, akik anno olyan házban laktak otthonosan, ahol nem volt, vagy családiásan ismerős volt a házmester. Aztán egyszer csak, márról holnapra arra ébredtek, hogy valaki ismeretlen ül a kapusfülkében, aki vagy jóakarátú, vagy nem, vagy ismeri a nyelvünket, vagy nem. De – mint az új hatalom képviselője – elvárja, hogy olyan rend legyen, amit ő diktál, úgy beszéljenek, hogy ő is értsen mindent. Így került a lakások ajtajai mögé a szülőföld otthonossága. Ahol még lehetett azt beszélni és úgy, ahogy e fura helyzetbe kerültek eddig is tették mindenhol. Aztán kiderült, hogy ezt is csak csínján szabad. Felhangosított rádió és letakart telefon mellett.

A házelnök beszélt még a megnyerendő diplomáciai csatákról, a béke megőrzéséről, a háborúból való kimaradásról, a nyugati világot elpusztítani akaró, II. János Pál pápa megfogalmazása szerint a halál kultúrájának nevezett erő ellen megvívandó csatákról. E kultúrának ugyanis nemcsak a materiális javaink kellenek, hanem a lelkünk is. Mert lélek nélkül nincs otthonos haza, sem szülőföld. Nekik egymástól el-

szigetelt emberek kellenek, akiket elzárnának saját maguktól, családjuktól, nyelvbeli, hitbéli és nemzeti közösségüktől. Nem kell a nemzet, nem kell az Isten.

Annak pedig, aki nem a maradék anyaországban él, még a házmester csapatával is meg kell birkóznia nap mint nap. Felvállalva a sokszor sziszifuszi munkát, a borsó ismételt falra hányását, vagyis azt, amivel ma a megmaradásnak még esélye van. Naponta olvassuk a történeteket, és csak csodálni tudjuk a kitartást, a soha fel nem adást, a töretlen hitet, amivel a harcukat vívják. Ami a

miénk is volna, ha nem jövünk el. Ez már viszont a mi soha le nem tehető keresztünk. Lelkünk rajta.

„Szent István Magyarországnak örököseiként ma sem térhetünk ki a kihívás elől, hogy családjainkat és nemzetünket, keresztény kultúránkat és életformánkat megvédvé, ugyanakkor együttműködve minden Kárpát-medencei és európai sorstárs nemzettel, hozzájáruljunk az élet kultúrájának győzelméhez Európában is.” Dixit.

■ **Pálmai Tamás**

A szerző a KDNP Országos Elnökségének tagja

Willkommenskultur német katolikus módra

A magyar piacvezető hírportál („nincs másik”) *Magas a minaret? Már iszlám tanácsadó közvetít Németországban* című cikkében (2023.08.16.) arról lelkendezett, hogy Baden-Württemberg tartományban a katolikus egyház alkalmazásában (!) áll egy muszlim vallástudós, akinek az a feladata, hogy közvetítsen a muszlim közösségek és a helyhatóságok között. Például a német városok fölé magasodó mecsetek építésének ügyében – jelesül, hogy azok minél könnyebben, minél nagyobb számban megépülhessenek. „Az országban több mint ötmillió muszlim él, a bajor iskolában iszlámot is tanítanak, így nem meglepő, hogy nagyjából 2800 mecset található” – lelkesedik kritikátlanul az Index jól értesült szerzője.

Maximálisan tiszteletben tartva a német egyházat és a vallásközi párbeszéd szép misszióját, ugyanakkor a világiak sajátos felelősségét is átérezve a „földi dolgok” intézésében (vö. ChL15 és LG 31, illetve CIC 225. kánon), a következő égető kérdések fogalmazódtak meg bennem:

1. A német egyházi vezetés vajon jól megvizsgálta és mérlegelte-e, hogy a fent ismertetett lépései milyen üzenetet hordoznak az iszlám közösség számára? Vagy, mint a rossz szociális munkás, azt gondolják, hogy a segítség teljes önfeladást jelent? Végül is az általuk alkalmazott, a cikkben többször idézett moszlim vallástudós, bizonyos Hussein Hamdan ön maga válaszol erre a kérdésre, nevezetesen, hogy mit is vár ő a másik féltől: „közös étkezés, közös kávézás, közös ünneplés, amelyek során tisztázhatók a közös élettel kapcsolatos nézeteltérések”. Vagyis, ha jól értjük, a német helyhatóság és a keresztény egyházak képviselői vegyenek részt a muszlim rituálékon – mert lássuk be, az nem túl valószínű, hogy a muszlim vallási előjárók majd a húsvéti vagy a karácsonyi szentmisék utáni lakomán egyeztetnek a keresztény és ateista németekkel egy jó török vagy arab kávé mellett. Ebben a kijelentésben persze az is benne van, hogy a németek mindenképp tartsák tiszteletben a muszlim vallási előírásokat, hogy tisztázni lehessen az „esetleges” nézeteltéréseket. (Miért jut eszünkbe ezekről a „bülbül-szavakról” Arany János halhatatlan balladája, a *Szondi két apródja?*)

2. A német egyházi vezetés fent ismertetett lépései hogyan szolgálják az elsősorban rájuk bízott közösség, a német katolikus hívek és/vagy az egyetemes egyház javát (lelki üdvösségét), illetve a II. vatikáni zsinat által kijelölt „új evangelizáció” követelményét? Az idézett cikk ezzel kapcsolatban Michael Blume-ot (aki nem egyenlő a nyugalmazott szentszéki diplomatával, Magyarország korábbi apostoli nunciusával!), Baden-Württemberg antiszemitizmus elleni biztosát (!) szólaltatja meg: „Hussein Hamdan bizonyítja, hogy a vallások együttélése az aulról induló építkezés eredménye (...) a példát azokban az országokban, például Fran-

ciaországban is követni kellene, ahol egyelőre eredménytelenül próbálják megüjírtani a vallási villongásokat.” Tehát, ha jól értjük, a muszlim közösség kevésbé fog lázongani, ha minden kérését (avagy követelését?) teljesítik, mint ha nem. Ez ám a politikai éleslátás!

Az antiszemitizmus elleni biztos úrról még annyit, hogy – saját Wikipedia-oldala szerint – 2020 júniusáig a baden-württembergi Államminisztérium nem keresztény vallásokkal foglalkozó osztályának vezetője volt, akinek a felesége mellesleg egy török származású hölgy. Vagyis, ha jól értjük, sokkal inkább tekinthető az elmúlt két évtizedben erőteljesen balra tolódó német állam, mint a keresztény (katolikus) egyház képviselőjének – mégis ő nyilatkozik a katolikusok nevében. (Az a kérdés pedig már csak „hab a tortán”, hogy a köztudottan gyakran zsidóellenes iszlám közösségek felkarolásával Blume úr hogyan próbálja visszaszorítani az antiszemitizmust?).

3. Miért szükséges, hogy a cikkben említett „vallási közvetítő” (azaz muszlim vallástudós) hangsúlyozottan épp a katolikus egyház szolgálatában álljon, amikor Baden-Württembergnek – a jelek szerint – egy külön „nem keresztény vallásokkal foglalkozó” minisztériumi osztálya is van? Az Európai Unió és a balliberális vezetésű német állam nem költ elég pénzt a vallási „érzékenyítésre”, a bevándorlók integrációjára, az em-

beri jogokra és a jogegyenlőségre, a bármiféle diszkrimináció elleni fellépésre? Vajon nem szimbolikus jelentőségű az, hogy az említett úriember éppen a katolikus egyház szolgálatában áll, tehát – végső soron – a liberális média által folyamatosan „intoleránsnak” mondott katolikus hívek fizetik?

4. Az iszlám közösségtől elvárják-e kölcsönösségi alapon, hogy ők is alkalmazzanak néhány (már ha a számarányokat tekintjük), de legalább 1 általuk fizetett „keresztény vallástudóst” (ez volna ugye a nagyon-nagyon minimum), aki a zsidó-keresztény vallási gyökerről, a görög műveltségre és a római jogrendszerre épülő európai kultúra értékeit (és, mondjuk ki bülbül-szavak nélkül: minimális elvárásait) közvetíti a más kultúrkörből érkező bevándorlók felé? Vagy esetleg a katolikus identitás alapvető elemeit (életvédelem, családok megerősítése, anyagiasság helyett lelki értékek, stb.) közvetíti a baloldali törvényhozók felé? Mert szerintünk, ha már párbeszéd, akkor tényleg ez volna a minimum...

+1: Tesznek-e valamit a német egyház vezetői azért, hogy a Németországban befogadott iszlám közösségek tagjai a saját hazájukban lépjenek fel az ottani keresztény kisebbségek védelmében, például – persze országonként differenciálva – a különböző jogfosztások, megalázás, bántalmazás, fizikai és lelki elnyomás, üldözések, kivégzések és terroristamadások ellen?

■ Hojdák Gergely

Munkában a központi bizottság

Alighanem nagy bajba kerültek a német jobboldali formáció, az AfD hívei. A Német Katolikusok Központi Bizottságának elnöke szerint ugyanis a párt nézetei nem férnek össze a kereszténységgel, ezért tagjait a jövőben el kell tiltani a laikus tisztségektől, sőt ki kell szorítani a katolikus szervezetekből.

Mindez abból az interjúból derül ki, amit Irme Stetter-Karp a Kirche + Leben című német katolikus magazinnak adott a napokban. Figyelembe véve, hogy a politikai nézetek miatti nyílt diszkriminációt eddig legfeljebb szélsőséges, a történelem színpadán leszerepelt ideológiák hívei ellen alkalmazták, demokratikus legitimitációt szerzett parlamenti pártok tagságával szemben nem, a hírt olyan ismert médiumok is felkapták, mint a The European Conservative. Nálunk a Mandiner szemlélte az interjút.

De mi is lehet az AfD-tagok bűne, ami miatt kollektíve kirekesztenék őket a katolikus szervezetekből? Az Egyház tanításával ellentétes, eretnek gondolatok? A homoszexuális kapcsolatok támogatása? Annak tagadása, hogy az Isten férfiakként és nőkként teremtette az embert? Nem, hiszen ezek éppen a Német Katolikusok Központi Bizottságának a nézetei.

Az AfD-vel szembeni kifogások sora két szóban elmondható: antiszemitizmus és rasszizmus. Hogy éppen az AfD szokott rámutatni a muszlim bevándorlás és a növekvő antiszemitizmus összefüggéseire?

Ne is firtassuk az ellentmondás okát! Mi, magyarok pontosan tudjuk, hogy a vádak és tények összhangja egyáltalán nem logikai előfeltétele egy jobboldali párt baloldali bírálatának, legyen szó Antall József MDF-jéről vagy Orbán Viktor Fideszéről.

De milyen párt is valójában az AfD, ez a már nevében (Alternative für Deutschland) is beszédes, hivatalosan rendszerkritikusnak minősülő formáció? Magyarországon legfeljebb csak a politikai irányulat követik napi szinten a tevékenységét, azt azonban még a felületesebb hírfogyasztók is tudják, hogy Németország egyetlen igazi jobboldali pártja lényegében teljesen banális témákkal kampányol: megállítanák az országot tönkretévő bevándorlást, véget vetnének a lakosság elszegénye-

déséhez vezető klímapolitikának, ellenzik az Oroszországgal szembeni szankciós politikát, valamint elutasítják a genderizmust és a politikai korrektségnek hívott cenzúrát.

Vagyis egy hétköznapi jobbközép pártról van szó, amely valójában a mára teljesen hiteltelenné vált CDU–CSU-tandem helyett végzi el a munkát.

Ha pedig megnézzük az AfD jelenlegi elnök asszonyának az életrajzát, egyenesen olyan érzésünk támad, hogy a jövőben sokkal inkább a karakteres jobboldali politikára kitézett tízmillióknak, mintsem a különféle etnikai, szexuális és ideológiai kisebbségeknek van okuk az aggodalomra. Alice Weidel ugyanis színrelépése előtt ugyanolyan nemzetközi bankárkarriert futott be, mint bármelyik globalista politikus Európában, magánemberként pedig boldog leszbikus párkapcsolatban él egy filmproducerrel, akivel két kisgyermeket is örökbe fogadtak. (A filmproducer hölgy egyébként Sri Lanka-i származású; ezt azok megnyugtatóra mondom, akik esetleg a Sri Lanka-i kisebbség kitoloncolása miatt szoronganak Weidelék győzelmétől.)

Ennyit tehát az AfD-ről. De kiket takar a másik, sokkal tekintélyesebb név, a Német Katolikusok Központi Bizottsága, amelynek nevében Irme Stetter-Karp kimondta a fatvát a két és fél betűs pártra? Gyanútlanabbak első hallásra egy olyan egyházi csúcsszervezetre gondolhatnak, mint például nálunk a Magyar Katolikus Püspöki Kar – a német nyelvben járatosak viszont tudják, hogy az Irme arrafelé nem az Imre, hanem az Irma megfelelője, vagyis a szóban forgó elnök nem lehet püspök. Igen, a Német Katolikusok Központi Bizottsága egy civil csúcsszervezet. 1868-ban alapították Bambergben, jelenlegi székhelye Bad Godesbergben található, feladata pedig a német katolikusok laikus szervezeteinek

a képvisellete, munkájuk összehangolása.

Ahogy azonban manapság a patinás civil NGO-k jelentős hányadától már megszokhattuk, a német katolikusok laikus csúcsszervezete is azok közé tartozik, amelyek szívesebben foglalkoznak a különféle balliberális dogmák és örületek saját hatáskörű terjesztésével (röviden: felforgatással), mint eredeti küldetésükkel. A szóban forgó társaság például olyan tevékenységekkel mulatja az időt, mint az egyház „duális antropológiájának” (vagyis az emberek férfiakra és nőkre való felosztásának) a kárhóztatása, a nők pappá szentelésének szorgalmazása (a duális antropológia jegyében), vagy éppen a tradicionalista katolikusok térnyerése miatti harangzúgató. Mondhatnánk úgy is, hogy az lett volna az AfD szégyene, ha ez a brancs végül nem találja meg őket.

Boldogok lehetnénk, ha csak ennyi lenne a történet. Sajnos azonban a német katolicizmus galaxisában a különféle központi bizottságok randalizása csupán a legkisebb probléma. A legújabb fejlemények – a

homoszexuális párok papi megáldása (fő szószólója a „konzervatív” limburgi püspök), a szivárványos zászlók kitűzése a templomokra, vagy az a petíció, amelyben kétszáz teológus követeli az egykori Téeszelnökök stílusában, hogy a Vatikán vizsgálja felül a nemekről és a szexualitásról szóló „elavult nézeteit” – mind azt mutatják, hogy Németországban ténylegesen is megindult, sőt már javában zajlik a katolikus egyház LMBTQ-szektvá züllesztése.

Számukra, s egyúttal Irme asszony számára ezért okulásként csupán két mondatot küldenek:

„A férfiak hasonlóképpen ab-bahagyták az asszonnyal való természetes életet, egymás iránt gerjedtek vágyra, vagyis férfi férfival üzött ocsmányságot. De meg is kapták tévelygésük megszolgált bérét.”

Az idézett véleménybűn elkövetője egy bizonyos Szent Pál. Nem lenne egyszerűbb a német katolikus egyház megtisztítását – az idő- és energiaigényes politikai listázás helyett – rögtön az ő kitiltásával kezdeni?

■ Kovács Erik

A KDNP küldetése az Európai Néppártban

képződmények vagy egy kipróbált, stabil alapokra épített történelmi párt tartja-e kezében.

A KDNP tagpárti státusának megtartása, aktivitásának és látványosságának további növelése az Európai Néppártban belül ezért stratégiai jelentőségű lehet. A KDNP-nek ez a jövőben is felelősségteljes küldetése, hiszen egyszerre kell a Fideszrel szoros bajtársi szövetségben részt vennie a kormányzati, országgyűlési és európai parlamenti munkában, mindeközben az EPP irányába egy önálló és cselekvőképes

viszatalálást az értékek közötti eredeti egyensúlyhoz és azok helyes értelmezéséhez.

Maga az Európai Néppárt sem homogén, soraiban konzervatívabb és liberálisabb irányzatot képviselő pártok, politikusok egyaránt jelen vannak. A házon belül zajló dialógusok és küzdelmek eredményeként dőlhet el, hogy a pártcsalád a jövőben melyik irányban találja meg szövetségeseit az európai politikában. Ezért a KDNP számára az EPP-tagság fontos hadszíntér lehet. Ebben az EPP és Európa szempontjából is sorsdöntő küzdelemben akkor lehetünk hatással a kimenetelre, ha jelen vagyunk a tárgyalóasztalnál, a küzdőtéren. Ebben a csatában jelenleg talán éppen a KDNP tud hasznára lenni a hazai bajtársi szövetségnek.

politikai közösség hiteles benyomását keltenie.

Igaz, az EPP az elmúlt években szemmel láthatóan átalakult és világnézeti tartalmában távolabb került az alapító kereszténydemokrata politikusok értékeitől. A KDNP azonban ma is büszkén vállalja a II. Rákóczi Ferenc által vezetett szabadságharc vezérelvét: Cum Deo pro patria et libertate! – Istennel a hazáért és a szabadságért! Ez a jelmondat három, a kereszténydemokraták számára ma is fontos alapértéket jelenít meg.

Az Európai Néppárt értékrend-

A történettudomány számára tiltott terület a „mi lett volna, ha” kérdés feltevése. A politikában azonban gyakran van értelme a „mi lenne, ha” kérdésnek. Egy ilyen gondolatkísérlet szeretnék megosztani a tisztelt olvasóval.

A Kereszténydemokrata Néppárt a Fidesz kilépése után jelenleg az Európai Néppárt (EPP) egyetlen magyarországi tagpártja. Felmerülhet a kérdés, hogyan lehet ebből a helyzetből a legtöbbet kihozni hazánknak és politikai közösségének.

Az Európai Néppárt jelenleg az európai politika legnagyobb pártcsaládja. Komoly esély van rá, hogy a jövő évi európai parlamenti választásokat követően is meghatározó erő marad. Az EPP részéről logikus célkitűzés, hogy minden tagállamban legyenek az adott ország politikai életét minél inkább befolyásoló tagpártjai.

Magyarországon a Fidesz kilépésével keletkezett űrt emiatt be kell tölteniük valamiképpen. Az EPP és egyes tagpártjai, valamint ezek pártközeli alapítványai részéről láthatóan már most is van egyfajta tájékozódás egyes magyarországi ellenzéki pártok irányába.

Jól látható több magyarországi ellenzéki politikai párt részéről is a közeledés szándéka az EPP-hez. Amennyiben ez sikerülne akármelyik, a Fidesz–KDNP-től különböző politikai formációnak, akkor az a jelenlegihez képest

sokszoros lehetőséget kapna arra, hogy felerősítse hangját a hazai és az európai politikai térben. Így bővített eszköztárral végezhetné azt a nemtelen romboló tevékenységet, amit az ellenzékől nemzetközi porondon sajnos már megszokhattunk: lépten-nyomon gáncsolva a magyar kormány munkáját, akár azon az áron is, ha azzal a teljes nemzet érdekeit átsák alá vagy súlyos anyagi veszteséget okoznak hazánknak.

Az EPP irányában meglévő kapcsolatnak a gyengülése, esetleg elengedése, ezáltal a terep más hazai politikai erők számára

A magyar nemzet történelmi öröksége és vállalt küldetése az európai keresztény civilizáció védelme. Ez csakis hittel, ésszel és erővel egyszerre lehetséges.

történi átengedése tehát komoly veszteséget és kockázatot jelenthet hazánk és a Magyarországot 13 éve sikeresen kormányzó Fidesz–KDNP politikai közösségének. Nem mindegy hazánk és az Európai Néppárt szempontjából sem, hogy ezt a kapcsolatot szélsőséges, zavaros politikai

jében eredetileg e három – Isten, haza és szabadság – egyensúlyban volt. Mára azonban úgy tűnik, a hangsúly a szabadság, annak is a torzított, már-már neoliberalisnak nevezhető formája irányába tolódott el. A magyar kereszténydemokraták feladata az is lehet, hogy elősegítsék a

Megmutathatjuk ezzel azt is, hogy nem adjuk fel a reményt a keresztény Európával kapcsolatban. Földrészünknek magának is van küldetése a világban. Szent II. János Pál pápa húsz évvel ezelőtt, 2003-ban így fogalmazott Európának szóló apostoli buzdításában:

„Európa nem zárkozhat magába, nem lehet és nem is kell közömbösnek maradnia a világ többi részei iránt, épp ellenkezőleg, tudnia kell, hogy a többi ország, a többi földrész bátor kezdeményezéseket vár tőle... Európának és minden egyes lakójának fáradhatatlanul törekednie kell az európai határokon belüli és az egész világon megvalósuló béke építésére.”

■ Gaal Gergely

A szerző a KDNP Országos Választmányának titkára, a párt Pest vármegyei elnöke

Európa lelki forrásai

Az Istennel való küszködés, vitatkozás a legmélyebb értelemben az élet természetes része. Európában azonban ennek nyilvánosság előtti gyakorlásának jogát veszik el. Nem a hit vagy a hitetlenség, hanem az Istennel való nyilvános párbeszédnek a jogát.

Számomra XVI. Benedek pápa gondolatai az irányadók: „A kereszténység és más vallások csak akkor járulhatnak hozzá a fejlődéshez, ha Isten helyet kap a nyilvánosság világában.” (*Caritas in veritate*) Majd kifejti ennek tartalmát.

„A vallásnak a nyilvánosság területéről való kizárása ugyanúgy, mint a vallási fundamentalizmus, akadályozza az emberek egymásra találását és az emberiség haladása érdekében való együttműködést. A közélet elszegényedik ilyenkor, a politika pedig türhetetlen és agresszív formát ölt.”

Magyarország Alaptörvénye jó példa arra, mit tehet az állam azért, hogy a vallások méltó helyet foglaljanak el a nyilvánosságban. Nemcsak gesztusok szintjén, hanem határozott irányok megfogalmazásával.

A nyilvános vallásgyakorlás, hitmegvallás jogát a következőképpen garantálja: „VII. cikk (1) Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását

vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.”

Keresztényként és magyarként

„Isten nélkül nem tudja az ember, merre kell mennie, és nemegyszer annak a megértéséről is megfélekedezik, kicsoda is ő valójában.” XVI. Benedek pápa *Caritas in veritate* kezdetű enciklikájában szerepel ez a megállapítás. Identitásunk – személyes és európai identitásunk – fontosságára hívja fel a figyelmet.

Később azt olvashatjuk ugyan ebben az enciklikában: „*a szeretet intézményi útját nevezhetjük politikának is*”. Ezek után felteszem magamnak a kérdést: Mit tehetek, és mit kell tennem állapotbeli kötelességemként? Keresztényként és magyarként, aki elkötelezett vagyok az európai ügyek iránt?

Fiatal koromban, a rendszer-változás idején a Robert Schuman Alapítvány ösztöndíjasaként kerültem közel az európai politikához. Az utóbbi tíz évben pedig

a magyar Kereszténydemokrata Néppártot képviselem az Európai Parlamentben. Társelnöke vagyok az EPP parlamenti frakciója mellett működő vallásközi párbeszéd munkacsoportnak. Az 1990-es évek második felében létrejött munkacsoport az egyházak fontos, egyedülálló partnere az Európai Parlamentben. Elősegítjük a vallási vezetők és az EU vezetőinek párbeszédét.

A politika és a vallás fontos találkozási pontja ez. Az európai néppárti frakción belül a különböző nemzetiségű, többségében közép-kelet-európai képviselőket tömörítő fórum az egyházak szociális tanításának alapján gazdagítja a frakció munkáját. Talán harminc-harmincötven gondolkodunk hasonlóan a százhetven fős képviselőcsoportban. Kevés ez, vagy sok?

Folyamatos kapcsolatban állunk az egyházak brüsszeli képviselőivel. Ilyen az Európai Unió Püspöki Konferenciáinak Bizottsága (COMECE), az Európai Egyházak Konferenciája (CEC), az Ortodox Egyházak Képviselőinek Bizottsága az Európai Intézményekben (CROCEU) és az Apostoli Nunciatura, továbbá az Európai Zsidó Közösségi Központ vagy az Iszlám Konferencia Szervezetének EU-képviselője.

Világnézeti és közéleti tájékozódásomat sokan segítették. A személyes találkozások még

inkább elmélyítették ezt. Évtizedekkel ezelőtt ismertem meg olasz kereszténydemokrata politikustársamat, Rocco Buttiglionét, nem feledve, amit mondott: „A kereszténység nem doktrína, hanem ahogyan élünk.” Hans Küng professzor az ökumenikus lehetőségekre irányította a figyelmemet egyik személyes találkozáson alkalmával. Wilfried Martens belga kereszténydemokrata politikus a kereszténységből kisarjadt több ezer éves európai civilizáció védelmezője volt.

Pontos diagnózis a közelmúltban elhunyt Henri Boulad jezsuita atya megállapítása. „A politikai, gazdasági és migrációs válságnál sokkal mélyebb belső krízis őrli fel Európát. A kivezető út az evangélium alapján megélt kereszténység lehet.” Boulad atyával folytatott európai és közel-keleti találkozóink során értettem meg jobban a közel-keleti vallási helyzetet és a vallások képviselői közötti párbeszéd lehetőségeit, az ottani keresztények életét.

Robert Sarah bíboros művei szintén fontosak számomra a lelki tájékozódásban. A keresztény ember nem engedhet a tanítás tisztaságából. A politikus sem köthet hitét gyöngítő kompromisszumot. Sarah bíboros révén ismertem meg mélyebben az afrikai valóságot. Ilyen szellemi erőforrások segítenek ma is a munkámban.

Ezek után joggal vetődhet fel: magyar keresztényként és európaiként milyen kérdések foglalkoztatnak leginkább az 1990-es évek óta? Buttiglione kritikusan állapítja meg: *Ahogy a kereszténység visszaszorul Európában, úgy szorul vissza Európa a világban.*

Ezen a keresztény és általában az európai embernek mélyen el kell gondolkodnia. Tapasztalataim alapján, saját lehetőségeim keretén belül keresem képviselőtársaimmal együtt Európa lelki megújulásának útját. Tudom persze, hogy minden változásnak, megújulásnak bennem kell kezdődnie.

Érvényes válasz

Választ keresek arra is: hol helyezkedik el Magyarország a mai Európában? Nyugat-Európa több mint hetven év szabadság után ugyanazokkal a társadalmi problémákkal küzd, mint Közép-Európa ötven évi bolsevik elnyomás

▶ után. Miért? A diktatúra évtizedekben Nyugat-Európát vágyott mintának tekintették. Később kiderült, a kereső közép-európai ember számára nem mindenben követendő Nyugat-Európa.

Intellektuális értelemben önálló úton kell járnunk, de mindig együttműködve Európa más részeivel.

Mert – Robert Schuman ismert gondolatát kissé átfogalmazva – csak a keresztény módon együttműködő Európának van jövője. Kimondani könnyű, de hogyan adható érvényes keresztény válasz napjaink európai kihívásaira?

Arra a kérdésre is választ kell adnunk: Közép-Európa nemzeti mennyiben képesek hozzájárulni a közös európai gondolkodáshoz? A magyar politikai élet vezetői következetesen kiállnak a keresztény és konzervatív értékek mellett. Vállaljuk ezért, de nemcsak emiatt, akár a meg nem értést is. Akkor is, ha ez szellemi és politikai ütközésekkel jár. De mindennek mi a tétje? Az, hogy Közép- és Nyugat-Európa képes-e nemcsak rövid távú érdekek alapján, hanem hosszú távú stratégiai kérdésekben is együttgondolkodni.

Tudjuk, sokféle ideológia és érdekek burjánzik a politikai életben. A keresztény politikusként folyamatosan törekednie kell arra, hogy tetteivel mutassa meg a krisztusi tanítás lényegét. A változatlan hitletéteményt a változó világban.

A változás bennünk kezdődik. Önkritikusnak kell lennünk. Úgy tűnik, a kereszténység krisztusi tanításra épülő erkölcsi rendjét nagyrészt kikezdte a szekularizáció. A szociális jólét sok esetben mintha Istent feleslegessé tenné. Nálunk, Kelet-Közép-Európában talán nagyobb az érzékenység a tradíciók megőrzésére, bár ez nem vezet mindig társadalmi cselekvéshez.

Tekintsünk példaként a családra.

Ma az Európai Parlamentben a természetes családról lassan már nem lehet beszélni. Nincs még egy ilyen földrész a világon.

A család spirituális közösség. Ez a legmélyebb összetartó ereje. Ennek fölbomlasztása elfogadhatatlan. A családban érvényesül az egyén java. Ebből kiindulva létezik a közjó – mondja XVI. Benedek pápa. „A közjó az egyénekből, családokból, köztes csoportokból formált és társadalmi

közösséggé egyesülő mindannyiunk java.” (*Caritas in veritate*) A keresztény politikus ezt nem hagyhatja figyelmen kívül.

Mint ahogyan az élet védelmét sem. Szent II. János Pál pápa, majd XVI. Benedek és Ferenc pápa erre hívta fel az EU törvényalkotóinak figyelmét a hozzájuk intézett beszédekben. Az élet védelme az emberi méltóság védelme. Ez minden embert megillet.

EP-képviselőként gyakran szembesülök a vallásüldözés különböző formáival. Feladatunk a vallásszabadság előmozdítása világszerte. Ma a kereszténység a leginkább üldözött vallás.

A közel-keleti keresztények száma az üldözések miatt látványosan csökken, és nehéz elfogadni, hogy Európa nagy része ezt közönyösen tudomásul veszi.

De az emberi méltóság más módon is sérül. Az EP fejlesztési bizottságának tagjaként ismerem az afrikai viszonyokat. Milliók nem jutnak hozzá az alapvető élelszükségletekhez. Ivóvízhez, megfelelő élelmezéshez. Keresztényi felelősségünk, hogy ők is méltó módon élhessenek. Ne kelljen elhagyniuk szülőföldjüket.

Minden jóakarátú ember felteszi a kérdést: Tudunk-e együtt

nek a radikalizálódásnak a marta-lékává válnak.

Újra és újra hangoztatnunk kell: Isten és az isteni erkölcs biztos viszonyulási pont. De Európa számos részén ez egyre inkább elhalványul.

És erről nemigen lehet nyilvános vitát folytatni. A szélsőséges ideológiák képviselői értelmetlen felvetésnek tartják ezt. Istent marginalizálni akarják. A személyes beszélgetésekben Isten való-sága mégis ontológiai kérdésként jelenik meg.

A keresztény politika jövője

Nagy a tétje a jövő évi európai parlamenti választásoknak. Vajon hogyan alakul át az Európai Parlament politikai összetétele? Milyen ideológiák fogják uralni a terepet? „A negatív ideológiák virágzása sajnálatos módon tovább folytatódik” – írta XVI. Benedek pápa 2008-ban. Ez azóta sem változott. A keresztény politikának milyen szerep jut ilyen körülmények között a XXI. századi Európa formálásában?

A jövő kihívásai közé tartozik a nemzedéki kérdés. Milyen Euró-

pa veszítette volna el tekintélyét az egész világ előtt, az manapság a legdurvább módon, büntetlenül mondható ki néhány politikai tekintély számára.” (*Fratelli tutti*)

Az elmondottak után a magam számára is választ kell adnom arra, milyen lelki forrásokból táplálkozhat Európa a jövőben? Három keresztény útját látom ennek.

Először: helyre kell állítani az Istennel együtt élő, Krisztust követő civilizációt. Másodszor: ennek a civilizációnak befogadónak kell lennie.

Bizalomépítés, együttműködés, törődés.

Jézus Krisztus életével mindent megjelentette számunkra. Harmadik pontként egy ferences szerzetes idézek. Ő beszél a „jó kiszéreléséről”. Mit jelent ez? Dicséret és biztatás által visszahozni az emberhez méltó jót. A bizalmatlanságra és emberi gyengeségre építő társadalom nem megy semmire.

Lesz-e helye a kereszténydemokráciának a XXI. században? És ha igen, milyen lesz? Több évtizedes tapasztalatom alapján állíthatom, hogy ez egy sokkal kisebb létszámú, de mégis meghatározó erejű, akár a legkülönbözőbb felekezetekhez tartozó, de az égre tekintő emberközösségen múlik.

A hitben élőknek különleges társadalmi felelősségük van. Ma is ők alkotják a megújult kereszténydemokrácia társadalmi bázisát.

Optimista vagyok, nem tehetek másként. Keresztény optimizmussal tekintek Európa jövőjére. Lelki erőforrásként pedig szem előtt tartom Ferenc pápa figyelmeztetését a remény fontosságáról. „A jó politika ötvözi a szeretetet a reménnyel, bízik a jóság tartalékaiban, amelyek (...) az emberek szívében vannak. Ezért a jogon és a személyek közötti párbeszédre alapuló hiteles politika mindig abból a meggyőződésből indul ki, hogy minden egyes nő, férfi és új nemzedék egy új, kapcsolatokra épülő, intellektuális, kulturális és spirituális világ létrejöttére irányuló remény hordozója.” (*Fratelli tutti*)

■ **Hölvényi György**

A szerző a KDNP európai parlamenti képviselője. Az írás az Európai Katolikus Teológiai Társaság pécsi konferenciáján augusztus 30-án elhangzott előadás szerkesztett változata

Ma az Európai Parlamentben a természetes családról lassan már nem lehet beszélni. Nincs még egy ilyen földrész a világon.

gondolkodni és munkálkodni? Nemcsak Európa egyes régiói, hanem a különböző hitben élő keresztények, hívők és nem hívők, keresztények és zsidók, keresztények és muszlimok?

Képesek-e a hitben élők hiteles válaszokat adni egy individualista, szekularizált világban?

Az erről való gondolkodás a cselekvés előszobája.

Ha Isten nem kap helyet kap a nyilvánosságban, hamis emberkép körvonalazódik. Egyre szélsőségesebb ideológiák jelennek meg a politikai életben. A politikai közép, amely a legnagyobb terhet viseli az európai társadalomban, mindinkább kiüresedik. A keresztény értékek sokszor en-

pa elé nézünk? Egyetlen országban sem pozitív a termékenységi mutató.

Más vonatkozásban: képesek vagyunk-e megőrizni ajándékba kapott környezetünket? Ma még meg sem fogalmazható kérdések várnak ránk a digitális világgal kapcsolatban. Nemcsak kérdések, hanem akár ismeretlen veszélyek is.

Milyen lehetőségünk van mégis Európa jövőjének formálására? Hogy a lelki források mindjobban felbuzogjanak. Akkor, amikor az ideológiák minden szégyenérzettel felhagynak – ahogyan Ferenc pápa fogalmaz a szélsőséges nézetekre utalva. Majd így folytatja: „Amit néhány évvel ezelőtt senki nem mondhatott ki anélkül, hogy

Alelnökök választáson

Noha az Európai Bizottságnak a történelme során mindig is voltak alelnökei, a 2019-ben hivatalba lépett testület mégis tudott újítást hozni a Bizottság belső szerkezetébe azzal, hogy létrehozta az ügyvezető alelnöki pozíciót. Bár jogilag a biztosok egyenrangúak, politikai értelemben és a munkamegosztás szempontjából mégis egyre hierarchikusabb lesz az intézmény a különböző alelnöki, majd az ügyvezető alelnöki pozíció bevezetésével.

Fotó: Origo / Koncz Márton

Most a sors fintorának is tekinthetjük, hogy egy évvel a Bizottság mandátumának lejárta előtt mindhárom ügyvezető alelnök pályája bizonytalanra vált. Mindez persze összességében alapjában nem rengeti meg a Bizottság működését. Valószínűleg nem lesz döntő hatással a magyar kormány és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokra sem, noha apró elmozdulások azért elképzelhetők.

A négy évvel ezelőtt meglehetősen viharos körülmények között megalakult új Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen úgy gondolta kezelni az abból adódó bizalmi válságot, hogy ő maga nem csúcsteljesítményként nyerte el ezt a tisztséget, hogy az Európai Parlament felé gesztust gyakorolt. A három legnagyobb pártcsaládhoz tartozó biztosok közül egyet-egyet megtett az Európai Bizottság alelnökének. Így lett Valdis Dombrovskis a legnagyobb frakciót, az Európai Néppártot megjelenítő ügyvezető alelnök. Frans Timmer-

mans másodikként a második legnagyobb frakciót, a szocialistákat volt hivatott képviselni, míg Margrethe Vestager a harmadik legnagyobb, egykor liberális frakciót a *Renew Europe*-ot reprezentálta a testületben.

Politikai elkötelezettségük felmutatása mellett az ügyvezető alelnökök szakpolitikai feladatokat is kaptak, amely feladatok az új Bizottság munkatervének hangsúlyos elemeivel csengtek össze. Így lett Dombrovskis az Emberközponterős gazdaságért, Timmermans a Zöld megállapodásért, Vestager pedig a digitalizációért felelős ügyvezető alelnök. A feladatok megszabása után az alelnökök mindegyike a maga módján próbálta elérni a céljait. Noha időről időre a nyilvánosság is értesülhetett munkásságukról, összességében mindenki egyetértett azzal, hogy az ügyvezető alelnöki rendszer sem a Bizottságon belül, sem pedig azon kívül nem forradalmasította, és nem is tette hatékonyabbá a biztosok munkáját.

Sőt, Margrethe Vestager esetében, aki az előző ciklus egyik sztárja volt versenypolitikai biztosként, nyíltan arról cikkeztek, hogy túljutva politikai karrierje csúcán, a dán biztos most már egyértelműen csalódást okoz az európai közvéleménynek. Timmermans, aki az előző ciklusban a Lengyelországgal kapcsolatos jogállamisági aggályok első számú megfogalmazójaként a baloldali demokraták egyik hőségévé nőtte ki magát, szintén nehézségekkel nézett szembe mint a zöld megállapodásért felelős ügyvezető alelnök. A legegyszerűsebb és a közvélemény által leginkább elismert teljesítményt Valdis Dombrovskis mutatta, aki ezen felbátorodva már egy esetleges harmadik ciklus perspektíváját is felvetette.

Bő egy évvel a Bizottság mandátumának lejártát megelőzően érthető, ha a Bizottság tagjai már a folytatáson gondolkodnak. Némileg szokatlan módon, most szinte semmit sem lehet tudni

arról, hogy ki folytatja a biztosok közül, illetve, aki nem folytatja, hol képzelet el jövőjét. Furcsa módon éppen az új vezetés oszlopául szolgáló ügyvezető alelnöki rendszer az, amelyik recsegni-ropogni kezdett.

Frans Timmermans bejelentette, hogy részt vesz az ősszel sorra kerülő holland parlamenti választáson, mégpedig mint a baloldali pártok közös miniszterelnök-jelöltje, így ő már le is mondott alelnöki pozíciójáról. Margrethe Vestager pedig benevezett az Európai Befektetési Bank elnöki pozíciójáért folytatott versenybe, amivel egyértelművé tette, hogy ő sem bízik már abban, hogy hazája egy harmadik ciklusra is őt küldené a következő Európai Bizottságba.

A harmadik ügyvezető alelnök, Valdis Dombrovskis európai karrierjének folytatása eddig bombabiztosnak tűnt. Ő maga sem csinált titkot abból, hogy szívesen vállalna további felelős pozíciót a 2024 őszén megalakuló Európai Bizottságban is. Csakhogy időközben könnyen áldozatul eshet a lett belpolitika fordulatának. Augusztus közepén ugyanis lemondott Krisjanis Karins miniszterelnök, és ezzel nyíltá vált a lett biztosi pozícióért folyó küzdelem. Karins a miniszterelnöki pozíció elvállalása előtt tíz évig európai parlamenti képviselőként dolgozott, most pedig egyértelműen érdeklődését fejezte ki a jövőre megalakuló Európai Bizottságban való részvétel iránt. Ezzel pedig kétségesse tette az eddigi legsikeresebb ügyvezető alelnök pályájának folytatását.

Az ügyvezető alelnökök körében érezhető elbizonytalanodás ugyanakkor nem okoz komolyabb hangsúlyváltozást az Európai Bizottság politikájában. Timmermans ugyanakkor már lemondott és visszatért a holland belpolitikába. A feladatait átvevő, rendkívül tapasztalt – harmadik ciklusát töltő – szlovák biztos, Maros Sefcovic számára már vélhetően kevés a hátralévő egy év ahhoz, hogy komolyabb változást érjen el, így az ügyvezető alelnökök karrierbéli bizonytalanságai politikai irányváltást valószínűleg nem okoznak a Magyarországgal fennálló viszonyban sem.

■ Navracsics Tibor

A szerző területfejlesztési miniszter, volt uniós biztos, a KDNP Veszprém vármegyei elnöke

Őriznünk kell Szent István örökségét

Augusztus 20. a legváltozatosabb történetű, egyben a legrégebbi, és egyedüli diadalmas nemzeti ünnepünk. Súlyát és nemzeti létünkben betöltött szerepét jól példázza nemcsak közel évezredes története, hanem azok a kommunista kísérletek is, melyek eredeti jelentésétől és üzenetétől kívánták megfosztani. Az ünnep azonban erősebb volt, és végül nem kivetette, hanem magába olvasztotta a XX. század második felében ráakódott újabb jelentéstartalmakat is. Az ünnep eredeti, szakrális jellege – amelyre egyértelműen utalt Szent László király, amikor 1090-ben elrendelte, hogy „Szent István napja mint szent ünnep megtartasson” – tehát mind a mai napig megmaradt, világius jellege pedig, mely formálisan az államalapítást jelentő jogalkotói és társadalomszervező munka előtti tisztelgésben sűrűsödik össze, megkérdőjelezhetetlenné vált.

Augusztus 20. szakrális és világius jellege tökéletes harmóniában áll Szent István történeti személyiségével, aki – Zlinszky János szavaival – tudatosan formálta át fejedelemségét királlysággá, a törzsszövetséget regnummá, ezáltal megteremtve a keresztény Magyarországot.

Szent Istvánra és a magyar államalapításra való emlékezés szükségszerűen megköveteli, hogy felidézzük egyik legnagyobb királyunk tetteit és szellemiségét. Mérlegre kell tennünk magunkat is, hogy méltó örökösei vagyunk-e intelmeinek és törvényeinek, ma is érvényes gondolataira kellően figyelünk-e a mindennapok során, illetve képesek vagyunk-e levonni cselekedeteiből a történelmi konzekvenciákat.

Ne feledjük, Szent István nem azzal alkotta meg és tette évszázadokkal dacolóvá a Magyar Királyságot, hogy fejére helyezte a koronát, kezébe vette a zászlós lándzsát, és nem is a sikeres hadjárataival, hanem az egész életét kitöltő államszervező építkezéssel és a tágabban értelmezett hittérítő munkával! Fontos azt is látnunk, hogy ez a kettő nemcsak szent királyunk személyiségének megértése, hanem a magyar állam kialakulása szempontjából

sem választható el egymástól.

Szent István elfogadta az egyház tanította közös jogot, ahhoz igazította saját rendelkezéseit, törvényei ugyanakkor más országok szabályaihoz, például a számára is példaként szolgáló bajor és frank törvényekhez képest szelídebbek, a szegények esetében inkább nevelő, mintsem büntető célzatúak.

Törvényei általában nyugatosak, de a bizánci hatás is sokszor érződik, mely egyértelműen annak tudható be, hogy országában jelen volt az akkor még egységes és az egymáshoz való közeledést kereső nyugati és keleti kereszténység.

István életében hidat teremtett a nyugati és a keleti világ között, ezért is válhatott az egyházszakadást követő időszak egyik közös szentjévé, amikor 2000. augusztus 20-án I. Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka az ortodox egyház szentjei közé emelte. Ennek köszönhetően szent királyunk immár 23 éve szakrális hidat képez a nyugati és a keleti kereszténység között. Miként a

A magyar állam már keletkezésében ellátta az állam ősidők óta megkövetelt feladatát: békét és biztonságot teremtett.

keleti és a nyugati világot összekapcsolta a nagypolitikában és az egyházi ügyekben, úgy a helyi politika szintjén a széttagolt törzsi társadalmat szervezte rendi állammá.

A várak hálózatával és a vármegyarendszerrel, valamint a kiépülő egyházszerkezettel nemcsak korszerű közigazgatást te-

remtett, hanem megteremtette a szervezett állami működés alapjait is.

A magyar állam így már keletkezésében ellátta az állam ősidők óta megkövetelt feladatát: békét és biztonságot teremtett. Mindennek a tanulsága az elmúlt ezer évben egyértelműen kikristályosodott, hiszen azon államok, amelyek e két alapvető feladat ellátására alkalmatlannak bizonyultak, eltűntek a történelem színpadáról.

Mi, magyarok nemegyszer éreztük közlőrl ennek a veszélyét, ezért is tudjuk pontosan, hogy a mostani háborús helyzetből is csak a mielőbbi béke megteremtése, majd a biztonság garantálása jelentheti a kiutat.

keresztény hit terjesztése és az egyházi szervezetrendszer kiépítése bizonyult ilyen feladatnak. Utóbbi esetében különösen fontos megemlíteni, hogy az egyház legitimációja a király hatalmából és személyes tekintélyéből származott akkoriban.

István ugyanis nemcsak sikeres uralkodó volt, hanem – miként Prohászka Ottokár fogalmazta – a nép apostola is, akihez felemelte tétovázó tekintetét a magyarság. Nem volt könnyű feladata, hiszen uralkodása idején a pogányság többször felütötte még fejét, és e forrongásban összetörni készült István életművét. Igaza van Prohászkanak abban is, hogy Szent István idején a kereszténység még idegen földbe ültetett fa volt, és Szent László uralkodása alatt alakult csak ki a magyar kereszténység eszméje, hiszen benne forrt össze a keresztény szentség, az erő, a lovagi vitézség a nemzeti szellemmel.

Ugyanakkor rendkívül fontos, hogy első keresztény királyunk hiteles példaként szolgált, és ha nem is tudott mindenkit megnyerni az új hitnek és életeszmének, mégis rokonszenves és követendő példát adott, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy hazánkban a keresztény eszményt halála után érdemben nem kérdőjelezték meg egészen a XX. századi vörös diktatúráig.

E rendkívüli társadalmi átalakítások nyomán sokan úgy vélik, hogy István a régi rendből semmit sem akart megtartani. ►►

► Törvényeiből és az Intelmekből azonban sokkal inkább az olvasható ki, hogy éppen a szabad harcosok ősi személyes szabadságának, valamint az osztott hatalom régi rendjének megtartása tette István államát, törvényeit népe számára elfogadhatóvá, és ezért válhattak azok utódai által is hivatkozási alappá.

Szent István helyesen ítélte meg a történelmi helyzetet, és jól mérte fel országa és népe adottságait. Tudta, hogy a magyarság helye Nyugaton van, de azt is látta, hogy a hódolatteljes adaptáció helyett minden egyes intézkedést a magyar néplelekhez és annak sajátosságaihoz kell igazítani.

Azért hozhatott létre erős és öntudatos államot, mert világos koncepciója volt arról, hogy miként teremthet külső és belső békét, valamint biztonságot, s hogyan gyarapíthatja a magyarságot. Szent István királyunk olyan erős alapokra építette hazánkat, melyet még a legnagyobb történelmi földcsuszamlások sem tudtak elsüllyeszteni.

Tudta, hogy Európa és a kereszténység egymástól elválaszthatatlanok, miképpen azt is tudta, hogy csak egy Európához tartozó, de önálló és keresztény Magyarországnak van jövője, hiszen tökéletesen látta a kereszténység jellemformáló és nemzetmegtartó erejét.

Az elmúlt évtizedekben azonban olyan szellemi áramlatok érkeztek hazánkba, melyek részben vagy egészben tagadják Szent

István örökségét. Egyre többen vannak, akik szerint Európa és benne Magyarország a XXI. századdal a posztkeresztény korba lépett. Ennek következtében a kereszténység már nem csupán hitéleti, hanem kulturális és erkölcsi támaszoknak is ki van téve az utóbbi időkben.

Sajnálatos módon egyre többen vannak, akik mindezen túlmenve azt is elhiszik, hogy az európai kultúra és társadalom, valamint a nyugati emberkép megérthető és megfogalmazható az egyházak alapvető társadalmi tanítása nélkül. Olyanok is akadnak, akik Szent István hagyatékának másik pillérét, az önálló magyar állam létjogosultságát vonják kétségbe, és hazánkat az utópisztikus Európai Egyesült Államok egyik provinciális tartományává zülleszténi le.

Nem szabad lebecsülni és figyelmen kívül hagyni ezen támadások veszélyét! Éppen ezért őriznünk és ápolnunk kell nemcsak az ünnepen, hanem a dolgozó hétköznapokon is Szent István örökségét, mely egy évezreden át biztosította a magyarság megmaradását itt, a Kárpát-medencében! Hiszem és vallom, hogy iránymutatása a mai rendkívül gyorsan változó világunkban is megállja a helyét és biztosítja megmaradásunkat a következő ezer évre is.

■ **Latorcai János**

A szerző az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Választmányának elnöke

Teremtésvédelem

Teremtésvédelem a bibliai kultúrkör, az ábrahám vallások sajátja. A teremtés feltételezi, pontosabban állítja a Személyes Abszolútumot, aki – mint művész a művet – megteremt a tőle különböző, de valamilyen módon Őt tükröző teremtést, a világot, és benne saját képmásaként: az embert.

A Személyes Abszolútum tekintetében belátható, hogy az Abszolútumnak „személynek” kell lennie, mert ha nem volna személy (a szó egy természetesen sajátos értelmében), akkor hiány volna benne, nevezetesen a személy hiánya, és így abszolútum sem lenne. (A relatív – nem szükségszerűen létező, hisz lehetséges lenne, hogy ne legyen, ezért relatív – világ feltételezi egy nem relatív, hanem abszolút okát.)

A Személyes Abszolútumból következik, hogy Önmagáról – így mindenről – tökéletes tudása van, és szabadon, szeretetből teremt. Ezért a teremtett világ Őt tükrözi és Őrá irányul.

A vallások/világnézetek – amelyek a fenti valóságot nem ismerik vagy nem vallják –: szükségszerűen a világ szent vagy profán értelmezési kényszerében vannak. A panteista jellegű – jellemzően keleti – vallások/filozófiák beállítottságából következik, hogy Isten és a világ – így vagy úgy, de – végső soron azonos, és mivel Isten szent, ezért a világ is az, tehát nincs olyan lehetősége, küldetése az embernek, hogy alakítsa, csak az, hogy elfogadja. A profán szemlélet – például az ateizmusok – számára a világban nincs semmi „szent”, tehát az, az ember céljai szerint korlátlanul kihasználható. De a Biblia – Isten önkinyilatkoztatása – mást tanít. Isten szent, a világ pedig mint mű, tükrözi ezt a szentséget, ezért tisztelettel kell az embernek viszonyulni hozzá, de mivel nem szent, ezért művelhető, még pontosabban: művelendő! Tehát nem szent, de nem is teljesen profán. Ezért mondja a Biblia, hogy Isten az embert – mint az Ő képmását és képviselőjét – mintegy kertbe helyezte, hogy művelje és gondozza azt. Jézus is azt mondja: Atyám mindmáig munkálkodik, ezért én is munkálkodom. Nekünk, embereknek is munkálkodni kell az Ő munkáján. És ez a munkálkodás a teremtésvédelem.

Isten a teremtéskor mintegy kertbe helyezte az embert, hogy művelje, őrizze és gondozza azt. Mit jelent az, hogy művelje? Mit jelent egy kertet művelni? Ültetni, öntözni, tápanyaggal ellátni, kártevőktől védeni, gyomoktól megszabadítani, metszeni, hogy gyümölcsöt teremjen. Tehát nem kert az, amit lebetonoznak, de nem kert az sem, amivel nem törődnek és elvadult dzsumbuj lesz. Két tévedés van, két bűn a kerttel – pontosabban a kert Alkotójával – szemben: az egyik a gátlástalan ipari lobbiprofitéhsége, akik ipari parkká és nyersanyag-kitermeléssé tennék a világot; a másik pedig az, ha nem törődnek vele és sorsára hagyják. A teremtésvédelem küldetése, hogy – Istentől az emberre ruházott – felelősséggel kertként művelje.

Itt fontos tudatosítanunk, hogy egyfelől az ember nem létezhetne a természet nélkül, az ember egy a természettel. De másfelől azt sem lehet zárójelbe tenni, hogy a természet az emberre irányul, benne és általa válik tudatossá. Tehát az ember nem értelmezhető a természet nélkül, de – filozófiai, teológiai szempontból – a természet az emberben nyer sajátos értelmet! Ezért tévedés minden olyan ideológia, ami kitiltaná az embert a természetből, a természet ellenében mintegy ellenségnek tekinti az embert.

Végezetül hadd mutassak rá a mai mainstream zöld ideológia és a keresztény teremtésvédelem egy döntő különbségére: ez a zöld ideológia és politika a természet rendjére hivatkozik az állatok, növények, ásványok tekintetében, miközben természetellenes dolgokat propagál az ember és a társadalom esetében! Gondoljunk például a genderideológiára. A teremtésvédelem tudatában van, hogy a természet rendje a teremtés rendjét tükrözi, ezért mi a természet rendjét védjük az ember és a társadalom vonatkozásában is!

■ **Semjén Zsolt**

A fenti írás a Nemzeti Közsolgálati Egyetemen szeptember 25-én tartott Teremtésvédelmi Konferencián elhangzott beszéd szerkesztett változata

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2023. AUGUSZTUS-SZEPTEMBER

Másfél ezer résztvevő a KDNP Családi Napján

Héhalom, 2023. augusztus 27.

